

GLASILO K.S.K. JEDNOTE

OF THE GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION

Entered as Second-Class Matter December 12th, 1923 at the Post Office at Cleveland, Ohio, Under the Act of August 24, 1912.

ACCEPTED FOR MAILING AT SPECIAL RATE OF POSTAGE PROVIDED FOR IN SECTION 1103, ACT OF OCTOBER 3, 1917. AUTHORIZED ON MAY 22, 1918.

Ste. 16. — No. 16.

CLEVELAND, O., 12. APRILA (APRIL), 1927.

Leto XIII. — Vol. XIII.

V. S.

Kristus je vstal!
(Iz zbirke "Velikonočna pisma").

Prva odločilna zmaga življenja nad smrtjo. Nepretrgana vojska med njima, — med živim duhom in mrtvo snovjo, to je v bistvu vsa zgodovina stvarstva. Dasi se pred Kristusom Vstajenjem naštevajo mnogo zmag duha življenja, vendar so bile vse te zmage nepopolne in ne odločilne, — samo polovičarske, in po vsaki izmed njih se je sovraženiku posrečilo pod novimi oblikami navidez zmagovalnega življenja ugotoviti in ustaliti svoje resnično gospodovanje. Kako velika je bila na videz zmaga življenja, ko so sredi lene neorganske snovi zamrgoleli in zagomazeli milijoni živih bitij, prvi početki rastlinstva in živalstva. Živa sila obvladuje mrtve prvine, jih porablja kot snov za svoje forme, prevrača mehanične procese v pokorna sredstva za organske smotre. In pri tem koliko ogromno in vedno naraščajoče bogastvo form, kolika globokost zamisli in kolika drznost smotrenih zgradb od najmanjših zoofitov do velikanov tropičnega rastlinstva in živalstva. Toda smrt se le smeja nad vso to krasoto: ona je realiteta; prekrasni liki in simboli je ne očarajo, predčutja in prerokstva je ne ustavljajo. Ona ve, da je krasota prirode samo pestro blesteče površje neprestano razpadajočega trupla. Toda, ali ni priroda nesmrtna? Vsakdanja prevara! Ona se dozdeva nesmrtna za vnanji nazor, od strani, — za opazovalca, ki trenutno novo življenje smatra za nadaljevanje prejšnjega. Govori se o umirajoči in o večno prerajajoči se prirodi. Kaka zloraba besed! Ako to, kar se danes rodi, ni isto, kar je umrlo večeraj, marveč drugo, v čem je potem prerajanje? Iz brezštevilne množice bežnih umrlih življenj nikakor ne vzide eno nesmrtno.

Življenje prirode je kompromis med smrtjo in nesmrtnostjo. Smrt si vzame vsa živa bitja, vse poedince in odstopa nesmrtnosti samo splošne forme življenja: ta posamezna rastlina ali žival je neizbežno obsojena k poginu po nekoliko trenutkih; toda ta rastlinska ali živalska forma, ta vrsta ali rod organizmov ostane. Božjo zapoved vsem živim bitjem: plodite in množite se in napolnite zemljo, obrača smrt v svojo korist. Plodite in množite se ne za to, da bi razširila, utrdila in ovekovečila svoje življenje, marveč za to, da bi čim prej izginila, da bi vas mogel kdo zameniti in nadomestiti, napolnjuje zemljo s svojimi smrtnimi ostanki, bodite samo most za sledeče pokoljenje, ki bo zopet postalo samo most za svoje naslednike itd. Namesto življenja in nesmrtnosti — ta neskočna vrsta mostov. Res, oni se ne grade zastoj, res po tej mrtvi poti gre stvariteljni duh k njemu odrešenemu cilju. A zakaj mora vendar iti

po pozabljenih grobovih, in če je njegov smoter dober, zakaj vendar to slabo sredstvo; vedno obnavljajoča se prevara umrljivega življenja?

Ne! To navidezno življenje je samo simbol in začetek resničnega življenja; organizacija vidne narave in odločilna zmaga živega duha nad smrtjo, marveč samo njegova priprava za prava dejanja. Začetek tega delovanja je dan, ko se je pojavilo razumno bitje nad kraljestvom živalstva. Po človekovi zmožnosti bistrega odmišljanja in splošnega mišljenja življenje preneha biti samo smotreni proces rodovnih sil in postane vrh tega smotrenega delovanja individualnih sil.

Vojska med življenjem in smrtjo stopi v novo fazo s tem trenutkom, ko jo vodijo ne samo živa in umirajoča bitja, marveč tudi bitja misleča o življenju in smrti. V teh mislih se ni zmage, a v njih je neobhodno orožje zmage. Junaki človeške misli, veliki modreci Vzhoda in Zapada, so pripravljali zmago. Toda oni niso bili zmagovalci smrti: oni so umrli in niso vstali. Dosti je imenovati samo dva največja. Budov verski nauk je bil prav za prav odpoved od borbe, on je oznanjal ravnodušnost k življenju in smrti, in njegov konec ni zbudil nobene pozornosti. Sokrat se ni odpovedal borbi, boril se je hrabro, in njegova smrt je bila častni umik v kraljestvo nedostopno za sovražnika, a trofeje zmage je obdržal ta sovražnik.

Telesno silo neizbežno zmaguje smrt, umska sila pa je nezadostna, da bi zmagala smrt; samo brezmejnna npravnostna moč daje življenju absolutno popolnost, izključuje vsako razdvojenost in ne dopušča končnega razpada živega človeka na dva ločena dela: netvarinski duh in trohlijo snov. Križani Sin človekov in Sin Božji, ki se je čutil zapuščenega od ljudi in od Boga, in je pri tem molil za svoje sovražnike, očitno ni imel mej svoje duhovne sile, in noben del njegovega bitja ni mogel ostati plen smrti.

Mi umiramo zato, ker naša duhovna sila, znotraj zvezana od grehov in strasti, ni zadostna, da bi obsegla, notranje osvobodila in vase pretvorila vse naše vnanje, telesno bitje; ono odpada, in naša nesmrtnost do onega vstajenja, katero moremo doseči samo po Kristusu) je samo polovično, nesmrtna je samo notranja stran, samo netvarinski duh. Kristus pa je vstal celotno.

Duhovna moč, v Kristusu svobodna od vsake omejenosti, npravnstveno neomejena, se je v Njegovem Vstajenju osvobodila od vsake vnanje omejenosti, tudi od enostranosti izključno duhovnega bivanja. Kristus je več nego duh, — duh nima mesa in kosti, kakor večno učlovečeni duh; Kristus z vso popolnostjo notranjega duhovnega bitja združuje tudi vse pozitivne možnosti telesnega bivanja brez vnanje omejenosti. Vse živo je v Njem ohranjeno, vse smrtno brezpogojno in končno premagano.

VSTAL JE . . .

ALELUJA!

Franjo Neubauer:

Velikanoč.

Noč, kako si ti velika!
Večje ni noči!
Vstalega Odrešenika
gledala si ti.

Tvoj večer je bil brez nade
v žalost še zavil,
a radosten zarje mlade
tvoje bil je svit . . .

Božjega Sinu-edinca
skriva groba mrak,
kot največjega zločinca
straži ga vojak.

Pa odprejo se nebesa
angel prileti
in od blišča in potresa
straža omedli.

Pač sovragi obledijo
na besede straž
in denarja jim delijo:
"Govorite — laž!"

Ali noč jim odgovarja:
"Laž vam je zastoj!
Ni učencev zrla zarja,
niso prišli ponj!"

"Slavno gledal je vstajenje
jutra prvi svit,
sam se dvignil je v življenje
Jezus zmagovit!"

Zopet srca je objela
tvoja sladka moč,
vsa te zemlja je vesela,
ti največja noč!

Kot odločilna zmaga življenja nad smrtjo, pozitivnega nad negativnim, je Kristusovo Vstajenje obenem zmagovalna zmaga življenja, marveč za to, če se bo pokončalo tega ali onega življenja, marveč za to, če se bo pokončalo resnično življenje, življenje popolnega pravičnika. Ako se tako življenje ni moglo ustavljati sovražniku, kakšno

upanje nam potem ostane za prihodnost? Ako Kristus ne bi vstal, kdo bi potem mogel vstati?

Kristus je vstal!
Velika noč! O zlati spomini, zvonovi pojo sladko kot v danini. Velika noč! O, želje srca! V njih je skrivnost brez meje, brez dna . . .

A. R.
Velikonočni "ognjeni voz" v Florenci.

Eden najznačilnejših in najlepših običajev, kar jih je ohranila Florenca iz srednjega veka, je "lo scoppio del carro" na Veliko soboto zjutraj, ko nadškof zapoje "Gloria in excelsis Deo" in zavone vsi zvonovi številnih florentinskih cerkva ubrano in veličastno pesem Vstajenja.

Daleč v srednji vek se zguiblja legenda o tej šegi, v čase prve križarske vojne, ki so se je udeležili mnogi florentinski plemiči, med njimi Pazzo de Pazzi. Bojni klic zoper najljubšeje sovražnika je zbral okoli Bogomira Bouillonskega može vseh krščanskih narodov, ki jih je prevečala ista vera, isto navdušenje, ki jih je boderil isti sveti plamen za boj proti islamu, ki je teptal in mučil krščansko rajo in pustosil Sveto deželo. Po nepopisnih naporih dolge poti se je križarska vojska bližala Jeruzalemu in ga po silovitih bojih zavzela. In legenda pravi, da je bil florentinski plemič Pazzo de Pazzi oni, ki je prvi zasadi na jeruzalemsko obzidje prapor krščanstva. Za ta junaški čin mu je grof Bouillonski izročil nekaj kamnov iz sv. groba, ki jih je Pazzo de Pazzi odnesel kot najdražjo svetinjo iz odrešene Svete dežele. Ob povratku ga je pred mestnimi vrati čakalo florentinsko ljudstvo in ga sprejelo z največjimi častmi. Na visokem vozu, s skrinjico kamnov v naročju, s križarskim praporcem v desni, je vkorakal Pazzo de Pazzi v mesto, ob veselem vzkljanju množice, ob pritkavanju zvonov in grmenju topičev. Tako pravi legenda.

In od tedaj so prvorojenci iz družine Pazzi vsako velikonočno soboto vkresali s svetimi kamni ogenj v cerkvi sv. Apostolov, ki ga je nadškof blagoslovil in so ga nato Pazzijevi na bogato okrašenem vozu peljali po ulicah in ga razdeljevali med ljudstvo. Kako globoko je ta običaj vkoreninjen v florentinskem ljudstvu, priča dejstvo, da se je ohranil dolga stoletja vse do naših dni, tudi potem, ko so Pazzijevi l. 1864. izumrli in je vse stroške za to slovesnost prevzelo mesto.

Leto za letom rano v jutro Velike sobote se pomika po spečih florentinskih ulicah ogromen voz, v katerega je vpreženih šest parov belih volov. Na tem vozu se dviga skoro osem metrov visoko črno ogrodje, ki te spominja na konic barokskih zvonikov, vse okrašeno s cvetjem in zelenjem in zastavicami. Pod tem cvetjem in zelenjem se skrivajo žice in papirnati topiči za umetne ognje. Ta "ognjeni voz" se ustavi sredi ulice med glavnimi vhodi stolnice in baptisterija. Iz sredine tega ogromnega voza napeljejo skozi srednjo ladjo stolnice žico do glavnega oltarja in jo pritrdijo tik za Michelangelovo "Pieta".

Ob osmi uri se duhovščina v procesiji poda v cerkev sv. Apostolov za blagoslavljanje ognja, katerega nato prinese v baptisterij, kjer se izvrši tudi blagoslavljanje vode. Med tem se že zbirajo na stolnem trgu ljudje, posebno domačini iz okolice Florence in pa pisane mednarodne grude radovednežev. Okrog enajstih se kardinal poda iz baptisterija v stolnico, ki je natlačena ljudstva, da opravi sveto daritev. Velikonočni psalmi odmevajo od temnih, gotških obokov, pod katerimi šumi kot v panju. S težavo vzdržuje vojaštvo red, tako v cerkvi, kakor na trgu, na katerem že valovi tiščajoča množica v nestrpnem pričakovanju. "Ali se bo 'golobica' vžgala?" se poprašujejo zagoreli, močni kmetje z upom in strahom. Zakaj, tako pravijo, če se "colombina" ("golobica") je raketa ptiče oblike, ki jo ob Gloriji vžgo za glavnim oltarjem in katera leti nato po napeljavni žici do "ognjenega voza" zunaj stolnice in ga vžge) ne vname, je to slabo znamenje za leto: ali bo suša ali pa nalivi in gorje bo kmetu.

Še nekoliko minut manjka do poldne. Vse stranske ulice trga so že natlačene ljudstva, na vseh oknih se trpajo radovedneži. Ves promet je ustavljen.

Tu se naenkrat zasliši zvončkanje, orglje zabučje, težki zvonovi v Giottovem zvoniku se zamajejo in prasketajo prileti iz cerkve "golobica" in se plameneča dotakne voza, ga vžge in odleti nazaj v cerkev h glavnemu oltarju, odkoder je prišla.

Voz pa se začne tresti topiči pokajo na njem, rakete švigajo kot ognjene kače po njegovem črnem hrbišču, med rožami in zastavicami, navzgor, počez, okoli robov, da izgleda vse kot ogromna kadečca se grmada, iz katere veselo sikajo plameneči jeziki.

In ljudstvo, ta večni otrok, vzklika ob tem, le par hipov trajajočem prizoru, tisoče glav se vspenja, tisoče rok maha ob veselem navdušenju z robci in klobuki, vse kot lani, predlanskim, pred desetimi leti in pred stoletji. Iz vseh obrazov žari radost, brezskrbnost, prazniško razpoloženje, v katerem so utonile vse skrbi, vsa žalost. Ljudstvo, ta večni, v bistvu povsod isti dobri in brezskrbni otrok, ima svoje čisto veselje, ki kipi v velikonočno nebo. Vsaj enkrat v letu!

Nad vsem tem pa sonce in petje zvonov, zmagovalno, nesmrtno petje Vstajenja!

ZVONITE, ZVONIVI!

"Zvonite, zvonovi, zvonite, čez hribe, čez zeleno plan, veselo novico nesite, da čuje jo slednji zemljan!"

In zvonci pojo, da narava iz dolgega vstala je sna — in stvarstvo več dalje ne spava, pozvanja narava mu vsa. — Naj vendar še grešnik iz spanja se dolgega enkrat zbudi . . . K pokori v zvoniku pozvanja, in množica v cerkev hiti . . .

PASIJONKA

Bilo je na gori Golgoti, kjer so približili Gospoda in Zveličarja na križ s ostrimi žebelji in ga potem postavili pokonci, da je visel med nebom in zemljo. Njegova kri je tekla na zemljo, a zemlja ni hotela piti krvi, hotela je ostati čista; zato je vzela kri in jo izpremenila v majhno rdečo cvetko, ki jo je držala proti grešnim ljudem: bili so to sami majhni rdeči nageljani (klinčki).

Tam ob vznožju križa pa je rasla še druga rastlina — ovičalka in tej je šlo trpljenje Gospodovo tako zelo k srcu, da je napela vse moči, da bi se povzpela kvišku, vsaj tako visoko, da bi dosegla njene razmršene vejice Gospodove noge in bi pokrili njeni hladni listi kosti, ki jih je razjedala ranska vročina. In komaj se je je lotila ta želja, že je začutila v sebi čudno moč in rasla je višje in se ovila okoli vsega križa, ne da bi bili ljudje to opazili; Bog jih je bil namreč vdaril s slepoto, kajti drugače bi bili usmiljeno cvetlice strgali doli. Tako je plezala cvetka v višavo, se je stisnila med trdi križev les in med ranjeno telo Gospodovo, da bi ohladila mrzlične kosti, prerila se je med vse žeblice na rokah, da ohladi prste in odvrne proč kolikor moči veliko grenkobe.

Slednjic pa se opogumi cvet te ovijalke, da se privije celo k ustnicam žegnega Gospoda. Oh, človeška surovost jih je bila napojila s kisom in žolcem! Naša čista cvetka položi svoj cvet na raztrgani ustni, da ugašajo Gospoda in kakor se je bilo zgodilo malo popreje na potu iz Jeruzalema proti Kalvariji, da je vtisnil Gospod Veroniki v potni prst, njej v zahvalo in večni spomin svojo s trnjem venčano glavo, tako je otisnil Zveličar tudi zdaj v našo cvetko vsa znamenja svojega trpljenja.

Se danes nosi ta usmiljena cvetka znamenje trpljenja svojega Gospoda. Ljudje ji pravijo pasijonka. Kadar odpre čašo pred tvojim strmečim očesom, potem opaziš majhen križec in sulico in kladivo in žeblice in trnjevo krono, kakor vidite na starih slikah časih znamenje in orodje Gospodovega trpljenja.

J. Jalen

Bisernik.

Podrobarjev Janez je v postu obolel. Kdo bo nosil pri vstajenju alelujo, kipec od smrti vstalega Zveličarja? Kdo, le kdo?

Kar fara pomni, je na veliko soboto prvi hodil v procesijo Janez; dolga leta ji je meril korak, lepo meril, ni bil ne predolg, ne prekratek. Kakor velikonočno veselje samo je šel po polju; aleluja, aleluja.

Med onemoglo ga je vstela fara, Janez se pa ni vdal. Bolj kakor vse druge je skrbelo njega, kdo bo nosil alelujo?

Da jim pokaže, kako je še trden, je bil na veliki četrtki že na vse zgodaj v cerkvi. Prišel je kakor vsa leta brez palice in se uvrstil, da opravi svojo velikonočno dolžnost, med zdrave k spovednici. "Oooo, da bi ne zapazili," je želel na tihem, ko se je lovilo proti obehajilni mizi, "da bi ne opazili, kako se mi vse črni pred očmi."

Prečudno lepo se je zjasnilo okrog poldneva na veliko soboto. Izpod Jelovice, izpod Kleka, iz Doline in s Polja so se začeli oglašati strelji. Janezu so oživela mlada leta, ko je v rebri za cerkvijo nabiral in prižigal možnarje, močan, da se mu je zdelo, če bi s pestjo zatisnil možnar, bi strel prejel raznesel železo kakor odrinil njegovo roko. Kako ohlapno pa visi sedaj na njem praznična obleka, po domače, ne po mestno vrezana in sešita, nova

v tistih mladih časih.

Dolgo, dolgo je obuval skorajce. Ves se je prepotil, da mu je Marjeta, ne dosti mlajša sestra — druge duše ni bilo pri hiši — prigovarjala: "Ali pa ostani doma, Janez!" "Ostani doma, če hočeš," je skoraj zarezal nad njo in se mučil sam naprej, ni si pustil pomagati, dokler ni bil oblečen kakor vselej ob praznikih. Trudno je stopal po ozeleneli travi, med brstečim drevjem in poltiho sam s seboj govoril: "Doma ostani, mi svetuje. Stara je Marjeta; ni čudno, da je pozabila, da bi letos pel biser-no mašo, če bi bil dali oča me-nameto Toneja v šolo." Bog daj obema večni mir in pokoj. Ostani doma! Bi, če bi ne bil že devetindesetkrat postavil po vstajenju Kristusa z bandom na altar. Biser-no mašo redko kdo poje, še manj jih bo meni enakih. Kje pa je kdo, ki je šestdesetkrat nesel predvstajensko procesijo alelujo! Obnemogel je in se je moral oprijeti debla.

Priklical je Marjeto: "Pri-nesi mi očetovo palico."

Marjeta je prosila: "Janez, slab si. Vsaj aleluje nikar ne nesi."

"Ne govori, ko ne veš. Sta-ra si in ne znaš več šteti."

Aleluja — Aleluja — Aleluja — je odmevalo po cerkvi; vedno višje, vedno bolj vese-lo, vedno bolj slovesno.

Kdo bo nesel Jezusa z ban-dercem? Kdo?

Ali Podrobarjev Janez, star in zdelan od bolezni ali Vo-gelnikov Miha, mlad in zdrav. Njega je naprosil gospod žup-nik, naj vstopi, če Janez ne bo mogel.

Vesela poskakujejo glasovi: "Zveličar naš je vstal iz groba..."

Kdo, kdo? Janez ali Miha?

Že je segel Miha po aleluji.

Takrat se je Janez otresel svoje opehanosti, pristopil, prejel iz mladih rok od smrti vstalega Zveličarja in z mla-dostnim korakom zavil izpred oltarja po sredi cerkve. Rado-stno so ga na koru spremljali pevci: "Zmagal je pekel in smrt. Aleluja, aleluja, aleluja."

Pred cerkvijo se je opote-kel. Oddal je alelujo Vogelni-kovemu in zaostal.

Procesija se je vila po po-lju skozi dišečo pomlad. Janez jo je zdaleč gledal in trpel: "Miha. Oh. V pisani kra-marski obleki nosi od mrtvih vstalega. Kakor bi gospod prišel za monštranco v rašev-ni. Le kam divja, da se proces-sija trga." — Za cerkvijo pa je vdarjal strel za strelom; zvonovi so peli, da se je zvonik majal, s polja pa so odmeva-li zvončki in petje.

Trpel je in trpel: "Se bise-romašnike opirajo, ko stopajo pred oltar. O, biser-no leto! Moram, če mrtev obležim."

Počakal je, da se je vrnil Miha do vrat. Odvzel mu je alelujo in nesel od smrti vsta-lega Zveličarja zopet sam po sredi cerkve in ga postavil šestdesetkrat po vstajenju na ol-tar, bisernik.

Vsi so se razšli. Tedaj je vstal Janez, ki je vtrujen ob-sedel v zakristiji, vstal in šel po slovo od svojega Kristusa: "Kako si bil razdejan, ko sem Te prvič nosil. Dva goldinar-ja sem dal Burniku, da Te je prenovil. Le banderice je bilo še lepo." Božal je kipec ka-kor otroka in opazil, da ban-derce ni več lepo in si je očel-tal: "Da sem mogel biti tak. Nosim Te in nosim, dolga leta nosim, pa ne vidim, slepec, kako imaš obnošeno ban-derce. Ali sem sebe nosil in svo-jo ničemnurnost, ali sem Tebe, aleluja?"

Janezu, biserniku, je posta-lo tako hudo, da je naslonil vročeglavo na oltarne prte: "Pravi si imel, prav, da si mi

odvzel moč, nevemerniku, da nista šla, zadnjič, po ozelen-lem polju."

Poljubil je kipec, klecnl s kolenom tabernakelju, se po-kropil in pokrižal in obljubil: "V testanemtn postavim Tvoje banderice. Zato, učenik, mi od-pusti ničemnurnost na nebe-škem pragu."

Lezel je domov in se po poti domislil maternih besedi: "Kristjan zapoje na veliko nedeljo zjutraj, ko se prebudi — aleluja. Kakor daleč zase-že njegov glas, tako daleč stoji hudobec od njegove mrt-vaške postelje, če umrje tisto leto. Eee, nisem zapel vsako leto, posvetnjak; meso in ko-lač sta me zmotila, da sem naj-prej vgriznil v nju. Jutri ne bom pozabil."

Legel je. Marjeta mu je, kakor vsako leto, pristavila k postelji mesa in kolača.

Ščinkavci so zapeli, zažviž-gal je kos, začebetal so vrab-ci in prebudili Podrobarjeve-ga Janeza v velikonočno ju-tro. Sedel je na postelji in za-pel tako glasno alelujo, da so ga slišali preko vrto. Zbudila se je Marjeta: "Hudobca odganja." Prišla je iz čumna-te k njemu v hišo: "Daleč si ga zapodil, prosil Boga, da bi več ne včakal vstajenja."

Janez se ji je smejal, kakor bi mu že sveti Peter odpiral nebeske duri: "Ne bo stal ob postelji, ne bo. Zveličar bo pri-šel. Kakor sem jaz njega do bisernega števila nosil ob vsta-jenju, tako ponese On mojo dušico na bandercu v sveto ne-bo. Aleluja."

"Aleluja, aleluja, aleluja," je prepeval Janez, vedno viš-je, vedno bolj veselo, vedno bolj veselo, vedno bolj slove-sno.

Na vnebohod so ga pokopa-li.

Zadnji muzikanti.

(Velikonočna zgodba)

Visoko nad vasjo stoji Pra-hova gorica v temi popolnočnih ur. Oblaki se trgajo nad njo v vetru, trepetajoče zvezde se vžigajo, dolina in vas še spita. Kakor da se ne more vzdramiti to velikonočno jutro.

Muzikanta Matevža zebe. Ti-šči se k durim in čaka. V no-gi ga trga, kakor bi grizel črv v kosti, ki si jo je pred davnimi leti zlomil, ko je podiral na Bovu knezove bukve. Tedaj je bil mlad in je za praznike žvenketal s srebrom, danes je star in na samo sveto nedeljo nima v žepu niti poslednje mu-zikanske tolažbe — tobaka.

Čaka. In ob njem čaka ogromna njegova tromba, skrb-no zavita v plateno preprelo vrečo, čaka na veseli klarinet, na zvoneči rog, na ljubki kor-net.

"Bog ve, ali pridejo?"

Daleč doli udari v stolpu kla-divo, štirikrat na srednji zvon, dvakrat na veliki.

"Sele dve..." vzdihne Ma-tevž.

V dolini pod vinogradi zala-ja pes, da odmeva od bregov do bregov, kakor bi bili iz sa-mega stekla. Samotno okno ob cerkvi se zabliski skozi temo in ugasne. Cerkovnik je pogledal na uro.

Matevž prestopa z bolne noge na zdravo. Mane si roke, da bi se ugrej, gleda skozi trase ob gorici, ali že gre Matija s kla-rinetom, Jernej z rogom in Fi-lip s kornetom.

In kje je Prah, veseli Prah, ki jih je povabil to jutro v go-rico vse štiri stare, odstavljene muzikante, da zagodejo ob vstajenju celi vasi navkljub?

Menda je bilo vse sama šala? Morda čaka zaman in so se kla-rinet in rog in kornet zmenili s Prahom, da prevarijo uboge-ga Matevža?

V vinogradu tik pod gorico je nekdo zavril.

In že se slišijo jadri prešer-ni koraki po stezi med trjem. "Holali, holala, holali..."

Preden se Matevž zave, stoji že Prah pred gorico.

"Koliko vas je muzikantov?"

Vpraša.

"Eden, bombardon," odgovori Matevž, ki ga ne boli več noga in ga ne zebe več.

"Najstarejši najbolj zgoden? Sram naj jih bo, druge!"

Ključ zaškrlije v vratih, rez-ki duh po starini zavalovi iz hrane, ves topel in vabljiv.

"Skoraj eno uro že čakam," se opravičuje Matevž, "ker ni-mam ure pri hiši in mi mojih šest križev in pol ne da spati."

Prah prižge luč pod obokom in išče v slepem oknu v steni.

"Zeblo te je, ubogi bombar-don! Pogrej se!"

Prah naliva slivovko v čašo in jo nudi Matevžu. Reže gnjat in kruh, in se šali: "Tak mrzaj je letos, Matevž, da ti bo še tromba zmrznila, če jo pustiš zunaj. To je božič, ne velika noč! Zapri vrata!"

Matevž stopi k vratom. Pa stoji že zunaj Matija, Jernej in Filip, vsak s svojim inštru-mentom pod pazduho.

"Bog daj veselo alelujo!" se pozdravijo.

"Lenobe!" jih zmerja Prah. "Matevža poglejte, staro kost, ki nas je to veliko noč vse pre-kosil. Prvič prišel!"

Muzikantje posedejo krog so-dov in se pričajo o svojih le-tih. Nobeden jih nima mnogo izpod šestdeset.

"Jejte! Danes ste moji gost-je ves dan!" sili Prah in ponu-ja gnjat in potočo.

"Nak! Pred vstajenjem ne! Tako je stara navada. Samo slivovke kak požirek, če ne za-meriš!" odgovarja v imenu vseh Matevž, drugi pa kimajo.

"In kaj tobaka!" še pristavi klarinet.

Že jim deli Prah smotke in naliva slivovke.

"Bog ti daj zdravje! Zvečer ti še pred hišo zagodemo!" se zahvaljujejo po vrsti.

"Nič hvala in čenč, muzikant-je! Tako boste naredili, kakor smo se zmenili. Ko zazvoni prvič, stopite ven in zaigrajte. Na vse štiri strani sveta, kakor lani, predlanskim in vsa leta vašega muzikanstva vsako ve-liko noč. In ko bo procesija, boste tudi igrali tu pred mojo gorico, na mojem svetu."

"Hm, pa tvoja gorica ni stolp in cerkev!" dvomi Filip. "Ne bo prav..."

"Molči," ugovarja Matevž. "Pomrli so nam drugi instru-menti, mladi svet se ne meni za muziko. O, včasih, ko nas je šestnajst igralo in je Blaž s flavto imel moč in besedo nad nami, tedaj smo lahko igrali pod zvonovi in v procesiji. Zdaj smo ostali samo še štirje in prav so storili mladi gospod, da so nam naše piskanje prepo-vedali."

"Stari gospod bi nas bili pu-stili, najsi bi bila samo dva!" ugovarja klarinet.

"Nak... Za cerkev in stolp in procesijo res nismo več. Ljudje bi se nam smejali..." Tako na višavi pred gorico pa še letos počastimo sveto nede-ljo po svoje... Morda zadnjič in bo eden ali drugi izmed nas drugo veliko noč že med angel-sko muziko."

"Danes ste tu, in kakor uka-žem jaz, tako bo. Stara vera, star denar, stara muzika. Naj-čuje vsa vas, da je vse to boljše kakor novina. Če nam bodo ljudje zamerili, Bog nam ne more, če ga po svoje počastimo! Zasmilili ste se mi oni dan, ko ste šli sivi in sključeni skozi vas in so dejali, da je vaše mu-zike konec. Zato sem vas po-robil, da vas bodo ljudje še en-krat slišali!" je vpil Prah.

"In Bog v nebesih tudi za alelujo!" je pristavil Matevž.

Tisti trenutek je udaril zvon in praznično pritrkavanje je za-plalo preko doline.

Muzikantje so vstali, odvili skrbno in nežno instrumente in stopili pod jutranje zvezde.

Veter je zbrisal vse oblake z neba, v trsuju in v gori je šume-lo, v vasi so se svetila okna. Za

temnim pogorjem na vzhodu je bilo nebo svetlejšje v prvi alut-nji velikonočnega jutra.

Na tisto stran so se obrnili muzikantje, se odkrili in vrgli klobuke na tla. V somraku je videl Prah štiri koščene obra-ze starcev, kakor jih je izklesa-lo šest desetletij žalosti in vese-lja, veselih gostij in gladova-nja, godčevske lahkomisljeno-sti in trdega dela.

Pesem zvonov je utihnila.

Tedaj so muzikantje dvignili instrumente, njih koščeni prsti so padli na tipke in na vzhodno stran je preko cele doline udari-la pesem vstajenja, mogočna, večno mlada v pozdrav Gospo-du, ki je premagal smrt in trohno...

Vsa vas, vsa dolina je čula to velikonočno pesem in ostr-mela, zakaj še nikoli niso mu-zikantje igrali tako lepo. Njim pa se niso še nikoli kakor ob tej zadnji aleluji utrgale iz oči sol-ze, ki ni nihče zanje vedel ka-kor oni in Bog.

Alojzij Remec.

MOŽ BOLEČIN

Pet postnih govorov.

V stolni cerkvi sv. Nikolaja v Ljubljani govoril Dr. Mih. Opeka.

V.

Grozno bičanje in kronanje s trnjem, pri katerem je poleg telesa neumiljeno trpela tudi duša Kristusova — zaradi sra-mu, kakaj še nikoli niso mu-zikantje igrali tako lepo. Njim pa se niso še nikoli kakor ob tej zadnji aleluji utrgale iz oči sol-ze, ki ni nihče zanje vedel ka-kor oni in Bog.

Med dvema razbojnikoma! O, poleg najgrozovitejše bole-čine še najkrvivičnejša sramota! Med dvema razbojnikoma — zakaj? Ali je sodnik tako za-ukazal? O ne — hudobija sa-ma si je to tako izmislila, pe-klenska hudobija njegovih so-vražnikov. Vedeli so, da bo smrt v taki družbi Kristusa najbolj peka. Najbolj! Najbolj! Zakaj, glejte! v vsem svojem trpljenju se ni Kristus pritožil nad nobeno muko, nad nobeno krivico — razen nad eno. Ko so ga bili na vrtu Getzemanskem prišli — divja tolpa oboroženih vojakov in hlapcev — tedaj je pač bilo, da je glasno potožil, rekoč: —

Kakor nad razbojnika ste prišli nadme, z meči in kolmi! (Mat. 26, 55). To ga je bolelo čez vse, da so delali z njim, ka-kor z razbojnikom. — In, glej-te! strašna hudobija. To ga boli nad vse, to ga boli nad vse, so si zapomnili rablji, če ga imamo kot razbojnika! Imej-mo ga torej za takega, ravna-jmo z njim kot z razbojnikom! Sklenili so in delali so tako. Ze pri sodbi so ga postavili skupaj z razbojnikom, z Barabom. Da, manj so ga cenili nego onega.

Ko jim je Pilat hotel izpusti-ti enega, ali Kristusa ali Bara-ba — so zavpili vsi z velikim glasom: Proč s Kristusom! Izpusti nam Baraba!... In zdaj so ga hoteli še enkrat, še na-zadnje zadeti v živo. Neizre-čeno sramotna je bila že sama smrt na križu. Nevredni les — nesrečni les — sramotno drevo imenujejo križ stari poganski pisatelji, in sv. Avgustin pravi: Nobena smrt ni hujska (pač že zaradi sramote!) nego smrt na križu! — Toda sovražniki Kris-tusovi so hoteli sramoti do-dati še novo sramoto: Morte turpissima condemnemus eum! Kaznujmo ga z najsramotnejšo smrtjo! (Sap. 2, 20). — Kri-žan naj bo, pa križan med dva-ma razbojnikoma — to ga boli, to ga najbolj boli! — med dva-ma razbojnikoma! v sredi med njima! — kakor največji raz-bojnik...

O presveti naš Odrašenik! Da bi ti vsaj imel koga, ki bi te tolažil v tej bridki in presra-motni smrtni uri. Toda kdo naj te tolaži? — Pričakoval sem

in pehali, topli, kleli in zasramo-vali po poti.

Oj strašna pot! Kako pada Gospod pod težkim križem! ka-kor se ruši na tla! Kako moči kri, kar je je še ostalo v telesu, to zločinsko zakrknjeno zemljo judovsko! —

Zdaj glej! Na Kalvariji, na gori smrti, na cilju! Križ je že položen na zemljo. Jama je že izkopana. Gospoda zgrabijo in slečejo. Še enkrat ga slečejo — da izpije do dna tudi kelih sramu... Z divjo silo potez-jejo pred nečetim ljudstvom z njega njegova oblaci, po krvi vsa sprijeta s telesom. Vse ra-ne se zopet odpro, bolečina bi-čanja se takorekoč obnovi...

Krvavega vržejo na križ... Glejte, kako raztegujejo po brezčutnem lesu njegove roke in noge, da se trgajo kite in žile, da pokajo in uhajajo iz sklepov njegove kosti!... Čuje-te udarce kladi, kako odme-vaajo po Golgoti!... V roke za-bijejo žeblje, v tiste preblage roke, ki so vse blagoslovljene...

Oj bolečina! Samo pomisliti vse to, je strah; kaj šele trpeti! — In zdaj — zdaj zarjovejo zvervi v človeški podobni, da zbe-ži solnce z neba in se skrije v nemi grozi; divji krik zaženo, da se razlega po okoliščini doli do Jeruzalema — in dvignejo križ in ga z močjo zasade v izkopa-no jama, da se strese od bole-čine celo razmesarjeno telo, na njem razpeto, da se zatrgajo na žeblih roke in noge, da ome-dli razbolela presveta glava...

In tako. — Tu stoji zdaj križ, in na njem visi Kralj večne sla-ve, na najsramotnejšem kraju, ob najslavesnejšem dnevu vse-mu ljudstvu v zgledovanje, obe-šen na najstrašnejši način, med dvema razbojnikoma!

Med dvema razbojnikoma! O, poleg najgrozovitejše bole-čine še najkrvivičnejša sramota! Med dvema razbojnikoma — zakaj? Ali je sodnik tako za-ukazal? O ne — hudobija sa-ma si je to tako izmislila, pe-klenska hudobija njegovih so-vražnikov. Vedeli so, da bo smrt v taki družbi Kristusa najbolj peka. Najbolj! Najbolj! Zakaj, glejte! v vsem svojem trpljenju se ni Kristus pritožil nad nobeno muko, nad nobeno krivico — razen nad eno. Ko so ga bili na vrtu Getzemanskem prišli — divja tolpa oboroženih vojakov in hlapcev — tedaj je pač bilo, da je glasno potožil, rekoč: —

Kakor nad razbojnika ste prišli nadme, z meči in kolmi! (Mat. 26, 55). To ga je bolelo čez vse, da so delali z njim, ka-kor z razbojnikom. — In, glej-te! strašna hudobija. To ga boli nad vse, to ga boli nad vse, so si zapomnili rablji, če ga imamo kot razbojnika! Imej-mo ga torej za takega, ravna-jmo z njim kot z razbojnikom! Sklenili so in delali so tako. Ze pri sodbi so ga postavili skupaj z razbojnikom, z Barabom. Da, manj so ga cenili nego onega.

Ko jim je Pilat hotel izpusti-ti enega, ali Kristusa ali Bara-ba — so zavpili vsi z velikim glasom: Proč s Kristusom! Izpusti nam Baraba!... In zdaj so ga hoteli še enkrat, še na-zadnje zadeti v živo. Neizre-čeno sramotna je bila že sama smrt na križu. Nevredni les — nesrečni les — sramotno drevo imenujejo križ stari poganski pisatelji, in sv. Avgustin pravi: Nobena smrt ni hujska (pač že zaradi sramote!) nego smrt na križu! — Toda sovražniki Kris-tusovi so hoteli sramoti do-dati še novo sramoto: Morte turpissima condemnemus eum! Kaznujmo ga z najsramotnejšo smrtjo! (Sap. 2, 20). — Kri-žan naj bo, pa križan med dva-ma razbojnikoma — to ga boli, to ga najbolj boli! — med dva-ma razbojnikoma! v sredi med njima! — kakor največji raz-bojnik...

O presveti naš Odrašenik! Da bi ti vsaj imel koga, ki bi te tolažil v tej bridki in presra-motni smrtni uri. Toda kdo naj te tolaži? — Pričakoval sem

ga, da bi me miloval, pa ga ni — tako tožiš sam, da bi me to-lažil, pa ga ne najdem. (Ps. 68, 21). Resnično, Gospod, pri-hranjena ti ni smela biti niti ta bolečina — trpeti, umirati brez tolažbe... Jaz vem sicer: pod križem je stala tvoja presveta Mati: Stabat Mater dolorosa — toda kaj, ali ni pogled nanjo, na njene meče v srcu presunjal še z večjo bolečino tvoje lastno srce? Par pobožnih žena in sv. Janez — o kaj so te mogli to-lažiti le-ti, ko so bili sami po-topljeni v bolesti? Ostali tvoji najdražji pa — ali te ni eden izdal? eden zatajil? in drugi so zbežali...

A ljudstvo pod križem, o nje-govo ljudstvo — kako je zasra-movalo Gospoda še v poslednji uri! Iz njegovega božanstva se je norčevalo. Iz tistega bo-žanstva, ki ga je jasno dokazal s svojim življenjem s svojim nau-kom, s svojimi čudežnimi deli. Vsa narava, pokorna njegovi čudežni moči, je pričala celo njegovo življenje: Resnično, ta je Sin božji! (Mark. 15, 39).

Oni na Kalvariji pa so mimo šli in so ga kleli in zmajevali z gla-vo: Si filius Dei es, descende de cruce! Če si ti Sin božji, stopi s križa, stopi s križa doli! (Mat. 27, 40). O strahota ta-kega bogokletstva! Tudi zdaj ga še sramotite! Tudi v tem trenutku še — ko zatiska oči, ko nagiblje glavo, ko na posled-njem dihu trepeče poslednja be-seda: Dopolnjeno je! —

A kako naj bi ne sramotili brezbožniki umirajočega, ko ni-so prizanesli končno niti mrtve-mu!

V starih zgodbah berem, da je Tit, ko je leta 70 razdejal Jeruzalem, ob pogledu na mrtva trupla Judov jokal. Kralj Alek-sander Veliki je po dolgem vojskovanju premagal svojega so-vražnika, kralja Darija, ki je tudi padel v vojski. Pa ko ga je potlej videl mrtvega, truplo brez krvi — se ni mogel zdržati solz. Svoj plašč je vzel z ram in pokril z njim mrtvega so-vražnika...

Kaj pa so storili Kristusu? Vse raztrgano, vse razbito je bilo njegovo telo, ne glava cela, ne roke, ne noge... Samo nje-govo presveto srce je bilo še brez ran. In glej! eden vojakov je šel in je prebodel še njegovo stran, še to ljubeče njegovo sr-ce. (Jan. 19, 34). O kakšna krutost, kakšna nečlovečnost, kakšna brezbožnost! Mrtvega oskruniti, kliče sv. Janez Kri-zostom (mrtvega oskruniti — to je daleko hujske, nego živga na križu umoriti! O če se tu ne zganejo živa srca človeška, grozi se ti, mrtva narava: ne-bo, zatrepeči! morje, zabuči! zemlja, potresi se! skale, zma-jajte se! grobi, odprite se! mrt-vi, vstajte! — jokat, jokat nad strašnim dopolnjenjem na Golgoti!

Predragi! Ali sem vam po-kazal ali nisem Moža bolečin v neskončnem morju njegovega trpljenja? Ali sem vas v teku teh premišljevanj prepričal ali ne, da je Kristus trpel toliko, kolikor nihče nikdar na svetu ni trpel, kolikor nihče nikdar na svetu trpeti ne more? Če vas nisem prepričal, je zato, ker je preslaba moja in vsaka člove-ška beseda, da bi dovolj opisala trpljenje Sina božjega...

Zalujmo, predragi, ob križu Gospodovem. Na njem visi naš Stvarnik, naš Ohranjevalec, naš Bog; tisti, ki so vse stvari nje-gov dobroti dar: ta zrak, ki ga dihamo, to solnce, ki nam sve-ti, ta zemlja, ki nas živi, ta du-ša, ki nas drži pokoncu... Ah, zalujmo! Mi smo tisti, ki smo mu v povzročilo za vse dobre zadali smrt... Prestrašno smrt... Glejte, njegove brez-številne rane na njegovem mrtvem telesu so kakor ravno to-liko ust, ki še kličejo: — O vi vsi, ki greste mimo po poti, pomislite in glejte, če je kaka bolečina, kakor je bolečina mo-ja!... Ah, zalujmo ob mrtvem Gospodu!

(Dolje na 3. strani)

In zahvalimo se mrtvemu Zveličarju. Trpel je za — nas. Vse nam je daroval. Svoje imetje; res da ni bilo drugega nego borna obleka, ki so jo razdelili pod križem, kakor je bilo pisano: — Oblačila so si razdelili za svojo suknjo so vladljali. (Ps. 21, 19). Svoje čast nam je daroval; z zaničevanjem in zasramovanjem so ga bili nasitili, kakor je bilo prerokovano: — Saturabitur opprobriis: Nasičen bo s sramoto. (Zal. p. 3, 30). Svoje življenje nam je daroval; ko smo se grešniki bili, pravi apostol, je Kristus za nas umrl. (Rim. 5, 8). Že mrtve nam je poslednje kaplje svoje srčne krvi daroval; iz njegove prebodene strani sta pritekli voda in kri — poslednje kaplje... (Jan. 19, 34). —

O čast in hvala in zahvala ti bodi, Gospod, na vekomaj! — Svoje imetje si nam daroval: naj, Gospod, da pri tem, kar mi imamo na zemlji, ne pozabimo tebe! Naj naše oči in naše srce ne bodo zakopane v to svetlo, marveč k sebi na križ povzdiguje misli naše!

Svojo čast si nam žrtvoval: naj mi ne iščemo na zemlji svoje časti, marveč samo tebi vračamo čast in hvalo dajamo samo tvojemu imenu!

Svoje življenje si dal za nas: naj mi tebi živimo, Gospod, in tvoja smrt bodi nam večno življenje!

Poslednje kaplje krvi si iz svojega srca iztisnil za nas: naj bodo naša srca tebi posvečena, naša ljubezen tebi prižgana na vekomaj, Gospod, na vekomaj! — Amen.

Lionardo da Vinci: Zadnja večerja.

Spisal Fr. Stele.

Začetkom oktobra, 1921 od stolnice v Milanu je bila moja prva pot k cerkvi S. Maria delle grazie, da se poklonim Lionardovemu spomenu. Zunanjsčina skupine te cerkve in samostana je zelo slikovita in skozi in skozi v vzornem redu, kar sem opazil pri važnejših spomenikih po Italiji po večini sploh. Imajo pač dobre konservatorje in vestne restavratore, ki znajo iz ostankov starega in delov novega napraviti skupnost, pri kateri spomeniška vrednost ostankov preteklosti ne trpi. Opazil sem to v več cerkvah, kjer so odkriti ostanki starih fresk in je prostor nanovo poslikan. Cesar bi tako želel doma, vidim tu uresničeno: staro je ohranjeno, novo je dekorativno prilagojeno staremu ter se z njim sklada in kar je glavno: medsebojno se prenašata. Kar se tiče nove uredbe gotških in renesanskih prostorov, so Italijani gotovo rešili problem vzorno.

V Lionardov prostor sem stopil z velikim pričakovanjem. Pričakoval sem nekaj posebnega od trditve pisatelja angleškega vodnika po Milanu, ki sem ga sinoči kupil in ki pravi, da je slika komponirana z ozir na dvorano, v kateri se nahaja, in da je iz perspektive dolge, ozke dvorane razločljiva perspektiva slikane dvorane, ki me je na fotografijah in reprodukcijah vedno motila. Dvora je namreč, podobna kakor miza, v neskladu z množico, ki se nahaja v nji (je premajhna) in njena perspektiva se mi je zdela vedno nekako prisiljena. Zal, nisem našel, kar sem čital v vodniku; perspektiva podolgaste ozke sobe mi ni bila v stanu razložiti perspektive na sliki; naslikana dvorana mi je ostala tudi naprej, kar mi je bila dosedaj: samo zasilno ozadje, ki ima pač kompozitorni smisel za proučitev središča, Kristove osebe, ki si pa sicer Lionardo ni belil preveč glave z njo. Zdi se mi, da igra isto vlogo kot prvotno čisto brezposelno obdelovanje ozadja z raznobarnimi pasovi pri gotških slikarjih in tudi v Italiji še daleč v renesanso. Saj je

tudi Rafaelu še človek glavno, pokrajina pa bolj dekorativnega značaja kot združena z dogodom v enoto. Lionardo se je pač koncentriral le na svojo rešitev problema drame zadnje večerje kot psihološko-dramatičnega momenta, okolica mu je samo nujno zlo, kajti nihče ne bo mislil, da Lionardo, ki se je znanstveno bavil s konstruiranjem prostora v sliki, ni bil zmožen narisati perspektivno pravičnega in zadostnega prostornega okvira.

Slika kot psihološko pogojen in preštudirani moment pa mi je postala šele pred originalom doživljaj. Danes šele sem zasluhl njeno veličino, danes šele sem kljub temu, da sem imel pred seboj razvalino, ki je oporana skoro vseh barvnih in formalnih finosti, spoznal, zakaj je moralo to delo biti tako z entuziazmom sprejeto ob času, ko so se borili šele za primitivni duševni izraz v sliki. Tu je bila naenkrat ustvarjena cela skala razpoloženj, duševnih reakcij na en vsem skupen dogodek, in v bistvu ni napravil Lionardo s tem delom nič drugega, kakor v najnovejšem času O. Kokoschka v svoji seriji 10 litografij "Variationeubere ein Thema," katerih predmet tvorijo tema poslušanja in doživljanja gotovega glasbenega komada, katerega reakcije slika po enem in istem modelu (žena) v desetih slikah. Lionardo pa je podal odsev enega dogodka, momentnega, ne v času se razvijajočega, kakor glasba, na dvanajstih individuuih, ki ga resnično individualno doživljajo. V tem leži vsa veličina te slike, in postranska stvar je, ali je pri tem mislil na temperamente kot take in jih hotel označiti, dejstvo je, da je označil dvanajst osebnih doživljajev istega momenta. On, ki je stremil za formalno koncentracijo svoje slike, povdarja jo umetno z linearnimi konstrukcijami, je tu dosegel še drugo važno točko: psihološko koncentracijo dogodka na en moment, ki ni samo prostorno in časovno motiviran, ampak posebno tudi duševno.

Znano je, da so poprej slikarji podajali kot preostanek antičnega in primitivnega takozvanega kontinuirajočega načina v enotnem prostoru in v sliki naenkrat torej vsaj teoretično časovno istodobno, več nesočasnih, sledečih si dogodkov. Zanimivo je, da se mi je pri preprogi tega stališča ob Lionardovi sliki pojavila misel, da Lionardo še vseeno ni popolnoma premagal tradicije v tem oziru. Razlagalci so si pogosto skušali pojasniti, kateri moment evangelijske zgodbe o zadnji večerji je Lionardo hotel predložiti, in se niso mogli zediniti. Čisto jasno je, da je psihološka vsebina te slike neposredni moment po besedah: "Eden izmed vas me bo izdal." Združen pa je z njim drugi, nekoliko poznejši moment, ko je Jezus z odgovorom na vprašanje po izdajcu stegnil roko in segel po kruhu. Psihološko veleznimivo in globoko je zasnovano v Lionardovi sliki, kjer v skrajni napetosti trenutka po zakonu nezvestne psihološke reakcije tudi Juda iztegne svojo prste proti krožniku in se tako sam izda, kajti instinktivno je začudil, da je s Kristusovo gesto že izdan.

Po mojem sta v enega združena dva momenta tega veldramatičnega dogodka. Dvoboj med Kristusovo diskretno milino in propalo drznostjo Judovo, ki jo izraža cela njegova postava, je središče in glavni tema te slike; folija, okvir pa je temu dogodku posledica predločnega momenta z naznanilom izdaje: razburjenje med učenci in njih konsternacija. Sel sem in si ogledal križni hodnik in samostan in se zopet vrnil in to ponovil še parkrat ter se le težko poslovil, kakor se mi dogaja vselej, kadar kakor umetnino globoko doživim.

Tako se glasi list iz dnevnika, katerega misli bi rad nekoliko ilustriral. Ne bo odveč, če razen tega postavim Lionardovo Zadnjo večerjo tudi nekoliko v zgodovinsko luč.

Slika zadnje večerje je v celi zgodovini krščanske umetnosti ena najpriljubljenejših in ker obstoja iz večjega števila oseb, bi bilo posebno zanimivo ob nji razpravljati o formalnih problemih prostora, skupine in psihološke poglobitve doživljaja, vendar ne bomo razpravljali o tem, ampak si ogledamo problem le v osnovnih črtah z ikonografičnega stališča.

Tema teh umetnin tvori evangelijska pripoved o zadnji večerji Gospodovi. Radi olajšanja presoje preberimo najprej dotična mesta v evangeliju. Citiram jih po sv. Pismu, izd. A. A. Wolfa, Ljubljana 1856, 5 zvezek.

V evangeliju sv. Matevža čitamo:

20. Kadar se je bil pa večer storil, je s svojimi dvanajstimi učenci k mizi šel.

21. In kadar so jedli, je rekel: Resnično vam povem, de eden vas me bo izdal.

22. In silno žalostni so začeli sleherni reči: Gospod, ali sim jest?

23. On pa je odgovoril in rekel: Kteri pomaka z menoj roko v skledo, ta me bo izdal.

24. Sin človekov sicer gre, kakor je pisano od njega; tode gorje tistimu človeku, po kterim bo Sin človekov izdan. Bolje bi mu bilo, de bi ne bil rojen tisti človek.

25. Judež pa, kteri ga je izdal, je odgovoril, rekoč: Učenik! ali sim jest? Mu reče: Ti si rekel."

(Dalje prihodnjič)

Velikonočni obed.

Ali se tudi vi ne veselite obeda na velikonočni praznik? Znanih nam je mnogo oseb, ki so se bale sesti k obedni mizi, kjer bi si lahko privoščili izborni okusni kosilo. Končno jim je povedal kak njih dobri prijatelj o Trinerjevem grenkem vinu, neprekosljivem sredstvu

za slab želodec. Po vporabi tega zdravila jim gre sedaj vsaka jed v slast. Poskusite to vino tudi vi, da se prepričate, kako izborna je za pokvarjen želodec; isto vam ustavi pehanje iz želodca in zabasanost. To vino je mnogo boljše kot razni drugi škodljivi preparati. "Maple Lake, Minn., 1. marca. Več ljudi mi pravi, da zglebam danes boljše kot pred nekaj leti. K temu mi je pripomoglo Trinerjevo grenko vino kar z veseljem vsakemu povem. Chas. Miller." Naprodaj v vseh lekarnah. Stekleničico za poskušnjo vam dopošljemo za 15 centov. Joseph Triner Co., 1333 S. Ashland Ave., Chicago, Ill. (Adv.)

Imam na zalogi že nad 14 let

LUBASOVE HARMONIKE

vseh vrst in modelov, nemške, kranjske in chromatične; tri in štirivrstne, dvakrat, trikrat in štirikrat uglašene.

Imam na zalogi tudi kovčke, glasove, nove gotove meheve in druge posamezne dele. Cene harmonikam sem znatno znižal.

Pišite po cenik na:

ALOIS SKULJ

323 Epsilon Pl., Brooklyn, N.Y.

Edini zastopnik in založnik LUBASOVH HARMONIK v Zdravstvenih Državah.

Skoro znorel vsled hrbtobola?

Johnson's Red Cross ledični obliži da takojšino, gotovo pomoč.

Hitra pomoč je gotova skoro v trenutku, ko si nalepite Johnson's Red Cross ledični obliži na boleče mesto.

S tem da greje in pomirja, prežene to zanesljivo staro zdravilo takoj hude bolečine v hrbtu ter da oslabelem mišicam priliko, da zadobe nazaj svojo moč. Vsa okorelost kot čudežno izgine. Za hitro pomoč zagotovo vprašajte za velik Johnson's Red Cross ledični obliži z rdečim flanelastim ozadjem. Vsi lekarnarji jih prodajajo.

—Adv.

Prvo letošnje Skupno potovanje v stari kraj

priredimo na francoskem parniku "PARIS," ko odpluje iz New Yorka

NA 23. APRILA 1927

"Paris" je zlasti za tretji razred priznana najboljši parnik. Kakor na dosedanjih skupnih potovanjih se bodo tudi to pot nudiše našim potnikom razne posebne ugodnosti in naš zastopnik bo potnike spremljal prav do Ljubljane.

Potniki naj se žim prej prijavijo, zlasti ne državljanji, da jim bomo mogli preskrbeti še pred odhodom povratno dovoljenje (Permit), na podlagi katerega se bodo lahko nemoteno vrnili nazaj v Ameriko.

Drugo skupno potovanje se vrši istotako na parniku "Paris" in sicer 4. junija.

Razume se, da Vas lahko in radi odpravimo z vsakim drugim parnikom.

Ravno tako se vselej obrnite na nas:

- 1) kadar ste namenjeni poslati denar v stari kraj;
- 2) če želite dobiti denar iz starega kraja;
- 3) ako ste namenjeni dobiti kako osebo v to deželo;
- 4) kadar rabite kako pooblastilo, izjavo, pogodbo, ali kako drugo notarsko listino, ali če imate kak drug opravak s stari krajem.

Slovenska banka

Zakrajšek & Češark

455 W. 42nd Str., New York, N. Y.

Hitra od pomoč zoper KASLJE SEVERA'S Cough Balsam

Pri svojem lekarnarju

Vesele velikonočne praznike želi svojim delničarjem, vlagateljem in prijateljem

THE INTERNATIONAL SAVINGS & LOAN CO.

SLOVENSKA HRANILNICA

6233 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio

Prav vesele, zadovoljne in blagoslovljene velikonočne praznike želim vsem cenj. odjemalcem! Pridite si ogledat mojo veliko zalogo spomladanskih oblek za moške, mladeniče in dečke! Posebno se priporočam starišem, ko boste rabili nove obleke za vaše sinove prvo-obhajance.

JOHN GORNIK

Najstarejša slovenska trgovina z oblekami za moške in dečke.

6217 ST. CLAIR AVE. CLEVELAND, OHIO

Prvo sv. OBHAJILO

Ne pozabite, da dobite pri nas **BOLJŠE IN FINEJŠE BELE SVILENE OBLEKE** kakor tudi vso drugo belo opravo za sv. Obhajilo-po NIZJIH CENAH, kot kje drugje in po vrhu dobi vsaka deklica eno

lepo darilo za spomin prvega SV. OBHAJILA

Izberite sedaj kar potrebujete, ne čakajte do zadnjega dneva, dajte samo eno malo svoto na izbrano blago in mi isto spravimo za vas do dneva sv. Obhajila. Za obilen obisk se vam priporočam

Benno B. Leustig

6424 St. Clair Ave. Nasproti S. N. Doma

Iščem

mojega prijatelja Louis Sestan. Pred par leti je živel v Milwaukee, Wis., in potem je šel delat v Pittston, Pa., v kempu kot kuhar. Rojake prosim, če kdo ve za njega, da mi to naznani; ako bo pa morda sam ta oglas čital, naj se nemudoma javi meni na moj naslov.

J. J. Stepetz, R. F. D. 1, Aurora, Minn. (Adv. 14, 15, 16)

NAZNANILO IN ZAHVALA

Vsem sorodnikom, znanec in prijateljem naznanjam žalostno vest, da je dne 2. marca 1927 ob 5 uri popoldan mirno v Gospodu zaspala moja preljubljena žena ozir. mati žalujoče hčerke

Marija Bistan, roj. Trelec

Pokoja se je rodila 7. junija leta 1904 tukaj v Forest City, hči Anton in Marije Trelec. Tuja zapuška soproga, eno hčerko Marion, staro 2 leti, kakor tudi očeta, mater, 4 brate in eno sestro, in še več drugih sorodnikov, v starej domovini tudi še živečega starega očeta, ter veliko drugih sorodnikov, katerih pokojna ni nikdar videla.

V dolžnost si štejem, da se tem potom zahvalim v prvi vrsti našemu gospodu župniku Rev. F. M. Jevniku za obiske ob času njene bolezn in za pogrebne obrede v hiši, cerkvi in na pokopališču, dalje družstvu sv. Ane šte. 120 K. S. K. Jednote, katerega članica je bila pokojna, za krasen venec in članicam za tako krasen spoved in udeležbo pri pogrebu.

Srčno se zahvalim vsem darovalcem venec in za naročene svete maše kakor: Frank Trelec, bratu Anton Trelec, in ženi, Mike Polenshek in sinovima, Frank Rudolph in družini, Mary Koncar in družini, Frank Kotar in družini, očetu in materi za vso postrežbo in za naročene sv. maše za pokojno, John Tezlar in družini, Rudolph Berštnik in družini, Ignatz Komlin in družini, Anton Bokal in družini, William Dečmaz in družini, kakor tudi vsem posebnim, znanec in prijateljem za vso tolažbo in postrežbo ob tako težkih urah. Hvala Vam, vsem in Bog plačaj.

Tebi pa, nepozabna draga žena pa naj Ti ljubi Bog poplača za vse težkote na tem svetu, katero si imela z nami. Prosi za nas ljubelega Boga da se zopet snidemo, in da tudi nas pripelje Božja roka v večne višave. Globoko v srcu hočemo ohraniti Tvoj blag spomin, in se Tebe večkrat spominjati v molitvi. Priporočava tudi Vam dragi moji sorodniki in prijatelji moje ljubljeno soprogo, oziroma mamico v blag spomin in molitev.

Žalujoča ostala

Anton Bistan, soproga, Marion, hčerka.

Forest City, Pa. 2. aprila 1927.

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE

DRUŠTVO OREL

vabi na veliko predstavo

NA VELIKONOČNO NEDELJO, 17. APR. '27.

V KNAUSOVI DVORANI

PROGRAM:

Pričetek točno ob osmi uri zvečer

IGRA

"REVČEK ANDREJČEK"

Narodna igra v 5 dejanjih s poljem pod vodstvom Rev. Jagra

OSEBE:

Robert Dornik bogat zasebnik	John Celečnik
Zlatoust Kosmri njegov prijatelj	John Bradač
Ivan Hrastrar župan in bogat kmet	Fr. Sušelj
Ana njegova hčer	Marg. Tomazin
Marička njegova hčer	Mary Andrejšek
Micka Nosanka občinska reva	Rose Kostansek
France, njen sin prvi hlapec	John Yunikar
Janez hlapec	Domini Tomazin
Miha hlapec	John Brčan
Urban Ribnik občinski sluga	Anton Strniša
Janczon Zlobec, kmet in Hrastrarjev sosed	Fr. Turek
Tone Korbar, gostilničar in kmet	Mihail Kolar
Malči, natakarka	Rose Hrovat
Revček Andrejček, občinski revež	Joseph Grdina
Nace Riglar, občinski revež	Math Bambich
Jože Croznik, občinski revež	John Skrabec
Pavel, lovec	Fr. Sodnikar
Kocirad, lovec	Fr. Grčar

Kmetje, lovci, gonjaci, predice, planšarice.

Med igro svira tamburaški zbor pod vodstvom Leo Kushišana, po igri pa igrata Mr. Kallister in Mr. Joe Hrovat. Cenjeno občinstvo iz Clevelanda in okolice je prav prijazno vabljenno da se v obilnem številu vdeleži te krasne in zanimive igre.

Vstopnina za odrasle samo 50 in 75 c, otroci do 12 let 10c

Prav prijazno vabi

društvo Orel

SLAPNIK BROS.

6113 St. Clair Ave.

Nova slovenska trgovina s cveticami. Naročite cvetlice pri nas za vse prilike.

Mi vam želimo kar najboljšie in najcenejše postreči.

Se priporočamo društvom in posameznikom. Vesele velikonočne praznike!

Zraven "Ameriške Domovine"

Rand. 1126 Cleveland, Ohio

"GLASILO K. S. K. JEDNOTE"

Izhaja vsak tork.

Lastnina Kranjsko-Slovenske Katoliške Jednote v Združenih državah Ameriki.

6117 St. Clair Ave. Uredništvo in upravnništvo: CLEVELAND, OHIO.
Telefon: Randolph 3012

Na člana, na leto \$0.84
Za poštne \$1.60
Za inozemstvo \$3.00

OFFICIAL ORGAN
of the
GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION
of the
UNITED STATES OF AMERICA
Maintained by and in the interest of the Order.
Issued every Tuesday

OFFICE: 6117 St. Clair Ave. CLEVELAND, OHIO.
Telephone: Randolph 3012.

83

REDNIŠTVO in upravnništvo "Glasila K. S. K. Jednote" pošilja tem potom vsem cenjenim čitateljem lista širrom Amerike in onstran oceana vdano-stne velikonočne pozdrave in voščila.

Ivan Zupan
urednik in upravnik

Cleveland, Ohio, 12. aprila, 1927.

CHICAŠKEMU ČLANSTVU K. S. K. JEDNOTE IN DRUGIM

Prihodno nedeljo 17. aprila, bo dan združenih chikaških društev, imenovani "dan fare sv. Štefana." Na ta dan pričakujemo, da bodo vsi člani in vse članice prihiteli na to prireditve, katere ves čisti preostanek bo šel samo v en namen, namreč za prepotrebne nove orglje pri naši cerkvi sv. Štefana.

Zatorej naj ne bo ne člana in članice, da bi se ne udeležili. Preskrbljeno je, da za teh borih 50 centov vstopnine bo vsak dobil dovolj užitka. Krasna gledališka predstava "Revček Andrejček," ki se uprizori ob drugi uri popoldne, je vredna več.

Za nadaljno zabavo je pa preskrbljeno, da se bo vsak počutil kot da bi praznoval velikonočne praznike v starem kraju. Podrobnosti so še tajnost; vsak se naj udeleži in ne bo mu žal.

Pri tej priliki vabimo tudi vsa društva iz sosednjih naselbin. Nadalje glavne urednice in urednice naše Jednote in drugih organizacij. Prihitite na ta dan k nam, in prepričani smo, da bo ta dan ostal vam vedno v spominu.

JOHN ŽEFAN, predsednik,
JOHN GOTTLIEB, tajnik,
LOUIS DULLER in GEORGE SAGADIN, blagajnika.

Naznanilo.

Tem potom naznanjam članom in članicam našega društva sv. Janeza Krstnika, št. 14, Butte, Mont., da se seja tekoči mesec april NE bo vršila kot običajno tretjo nedeljo, ampak šele četrto, to je dne 24. aprila popoldne ob 2. uri, ker ima zvečer društvo sv. Ane, št. 208 svojo prireditev v zborovalni dvorani.

Sejo se je premestilo radi velikonočnega praznika, ki pade na tretjo nedeljo v mesecu; na tak velik praznik se ne spodobi zborovati.

Na tej popoldanski seji bo več važnih točk na dnevnem redu, ki morajo biti rešene. Pričakuje se velike udeležbe. Blagovolite torej vpoštevati to naznanilo!

S sobratiskim pozdravom. Želim vsemu Jednotnemu članstvu veselo Alelujo!

John Malerich, tajnik.

NAZANILLO

Društvo sv. Frančiška Saleškega, št. 29, Joliet, Ill.

Po Veliki noči nastopi zopet sezona veselice in piknikov. Naše društvo sv. Frančiška Saleškega priredi prvo pomladansko veselico s plesom v "Slovenia" dvorani v soboto večer dne 23. aprila. Zatorej uljudno vabimo vsa cenjena bratska društva iz Joliet in Rockdale in

vse občinstvo kakor tudi naše brate Hrvate, da bi se udeležili naše veselice v polnem številu. Igral nam bo izborni Sweetov orkester; za dobro postrežbo jamči odbor.

Ker bo to prva veselica po Veliki noči, zatorej ponovno prosimo vsa slavna bratska društva, da se udeležijo te naše prireditve, kajti v slučaju ko bodo tudi druga društva prirajala vsakovrstne veselice, vam ba tudi naše društvo na razpolago ustreči vaši želji. Torej vam že danes ključemo: Na veselo svidenje v soboto večer 23. aprila v "Slovenia" dvorani!

Nadalje naznanjam članstvu našega društva sklep seje z dne 6. februarja, da vsak član vzame en tiket za omenjeno veselico. Katerih članov ni bilo na seji dne 3. aprila, tem sem poslal vstopnice po pošti, da bo imel vsak priložnost udeležiti se te veselice. Zatorej pridite vsi, da bo zopet "Slovenia" dvorana polna kakor je bila polna povodom slavnosti 30-letnice našega društva. Vsem skupaj še enkrat ključem: Na veselo svidenje na naši veselici dne 23. aprila!

Zeleč vsemu članstvu društva sv. Frančiška Saleškega, št. 29 in vsemu članstvu K. S. K. Jednote prav veselo velikonočne praznike, ostajam s sobratiskim pozdravom,

John Gregorich, tajnik.

Iz urada društva sv. Jožefa, št. 41, Pittsburgh, Pa.

V smislu sklepa članske seje z dne 13. februarja t. l. bo priredilo naše društvo na velikonočni pondeljek ali dne 18. aprila velik koncert ali veselico z godbo, petjem itd. v prostorih K. S. Doma na 57. cesti, Pittsburgh, Pa.; začetek ob pol osmi uri zvečer.

Vspored za ta večer odgovarja vsemu, kar se zamore pri sličnih prireditvah pričakovati. Igrala bo izborna godba orkester, pod vodstvom našega mladega rojaka Mr. Frank Lokarja, istotako je on pevovodja slovenskega pevskega društva "Prešeren." Nadalje nas posesti ta večer slovensko pevsko društvo "Ilirija," mešani zbor iz Canonsburga, Pa., pod vodstvom pevovodje Mr. Rudolfa Pleterška, katero bo ta večer korporativno nastopilo.

Poleg tega je pripravljali odbor tudi tako uredil, da ne bo treba biti udeležencem obdobja spola ne lačnim niti žejnim, kajti izbrane so za omenjeni večer same take kuharice in natakarice, katere so izvedenke v tej stroki, oziroma v tem poklicu.

Ker bo to zaeno prva veselica po Veliki noči v prostorih K. S.

Doma, zaradi tega so tudi vsi drugi rojaki v Pittsburghu in okolici uljudno vabljani, da nas blagovolijo dne 28. aprila t. l. v obilnem številu posetiti v K. S. Domu.

Za društvo sv. Jožefa, št. 41, K. S. K. Jednote v Pittsburghu, Pa.:

Josip Valentič, tajnik.

Društvo Marije Pomagaj, št. 78, Chicago, Ill.

Vsem članicam našega društva se uljudno naznanja, da se od sedaj naprej do jeseni vršijo naše redne seje vsak tretji četrtek v mesecu, ob pol osmi uri zvečer v navadnem prostoru. Naša prihodnja seja se torej vrši v četrtek, 21. aprila, 1927. Da se je seja prestavila na četrtek že ta mesec, je vzrok ta, ker se tretjo, to je na Velikonočno nedeljo vrši veselica združenih društev v korist novih orgelj pri cerkvi sv. Štefana.

Pri tej priliki se vabijo vse članice, da se gotovo udeležijo te veselice. Vstopnice se ne bodo razpošiljale, ampak jo dobi vsaka pri vratih na dan veselice. Odbor pričakuje, da se bo te veselice udeležila vsaka članica.

Pri tej priliki naznanjam, da se je na zadnji seji sklenilo, da se na sejah ne bo več kolektalo za razne prošnje. To pa zato, da se bodo članice v bolj večjem številu udeleževale sej. Vabijo se torej vse članice našega društva, da se prihodnje seje polnoštevilno udeležijo, kajti razmotiralo se bo o Jednotnem domu in prečital se bo trimesečni račun. Takoj po seji bo nekaj zanimivega, ker na ravno isti dan bo imela podružnica Slovenske Ženske Zveze, št. 2, sejo v svojih prostorih. Na to se posebno opozarjajo tiste naše članice, ki so tudi pri Slovenski Ženski Zvezi.

Veselo Veliko noč želim vsem glavnim odbornikom in ostalemu članstvu K. S. K. Jednote!

Julia Gottlieb, tajnica.

Naznanilo.

Iz urada društva Marije Ciste, Společka, št. 80, South Chicago, Ill., se opozarja vse članice označenega društva, da se udeležijo mesečne seje na Veliko nedeljo, 17. aprila ob 2. uri popoldne. Na tej seji bo volitev podpredsednice, oziroma predsednice društva.

Kakor je bilo že poročano, smo dne 30. marca na naglo izgubile našo delavno sestro Ursulo Kučič. Omenjena sestra je bila ena izmed ustanoviteljic društva; prvi dve leti je bila kot prva blagajničarka, zatem pa celih 20 let predsednica društva.

Vimenu društva izražam hudo prizadetost naše sožalje. S sestro smo zgubile marljivo in delavno članico na društvenem polju. Bodi je ohranjen najblajši spomin; naj v miru počiva!

S sosestrskim pozdravom,

Louise Likovich, tajnica.

Iz urada društva Marije Sedem Zlosti, št. 81, Pittsburgh, Pa.

S tem naznanjam članicam našega društva, da NE bomo imele seje dne 17. aprila (na velikonočno nedeljo), ker smo isto preložili na Belo nedeljo (24. aprila). To velja samo za tekoči mesec april.

Ob enem opominjam članice, da se polnoštevilno udeležijo prihodnje seje, ker bo na isti prečital trimesečni račun; poleg tega imamo za rešiti še več drugih važnih točk; na tej seji se bo tudi podpisovalo glasovnice glede Jednotnega urada. Vse članice ste uljudno prošene, da izvolite to vpoštevati.

Zdrave, veselo in blagoslovljene velikonočne praznike in veselo Alelujo vsemu Jednotnemu članstvu želi

Josephine Fortun, tajnica.

Naznanilo.

Cenjeni bratje društva sv. Jožefa, št. 146, Cleveland, O.

Zopet se približuje čas, ki se ga vsak kristjan tako srčno veseli. Pa ne samo ljudje, pač pa se celo narava pridno pripravlja in na novo oblači za ta prekrasni praznik. Ako mi vse to malo globlje premislimo, vidimo takoj, v kako ozkem stiku je vse to s prihajajočimi dnevi, oziroma dogodki, ki se jih bomo spominjali na te Velike dneve.

Vse se veseli, bogatin ali ubožec, star ali mlad, še celo na bolnika jako blagodejno vpliva, ko vidi okoli sebe same veselje in prijazne obraze.

Milijone in milijone katoličanov po naši širni obli bo najpriskrnejše pozdravilo in počastilo svojega, z lastno močjo iz groba vstalega Zveličarja — Aleluja.

Kaj pa naše društvo? Se li ne bomo pridružili tem milijonom častilcev tudi mi? Gotovo!

Prihodno nedeljo (Veliko nedeljo) dne 17. aprila ob pol deseti uri se zbiramo v Slovenskem Narodnem Domu na 80. cesti, odkoder odkorakamo skupno z drugimi društvi, z godbo na čelu v domačo cerkev, kjer se bo darovala slovesna sv. maša. Bratje, ne radi godbe, ki bo igrala, pač pa radi novostalega Zveličarja — našega Kralja, naj ne manjka niti enega člana, da bi se ne udeležil korakanja in tako z nami skupno ne počastil Tistega, brez katerega smo nič. Na dan Vstajenja našega Gospoda vstopimo vsi v vrste, da se bo slovesnost tem veličastnejše zaključila.

Pred zaključkom naj še opozorim člane našega društva, da se bo kmalu prikazala neka ptica "fuu-fuu" — torej naj vsak skrbi, da ji bo lahko dal pošten odgovor.

Želim in voščim vsemu društvu ter celokupnemu članstvu K. S. K. Jednote veselo in srečno Alelujo!

Anton Miklavčič, predsednik.

Iz urada društva Marije Magdalene, št. 162, Cleveland, O.

Vsem članicam našega društva naznanjam, da se je na redni mesečni seji dne 4. aprila sklenilo, da naj imajo nove kandidatkinje prosto zdravniško preiskavo tri mesece, to je aprila, maja in junija. Sestre, zdaj imamo boljše priložnost za pridobivanje novih članic, torej hajd na delo vse! Ne samo en par, ampak vse, da bomo tembolj sigurne Zlatega kladi.

Radi Jednotnega doma naše društvo ni volilo, ker se strinja z idejo sobrata Rev. Černeta in se je izreklo za NOVI JEDNOTIN DOM.

Na še omenim, da po mojem mnenju ne bo nikomur žal, ki se bo udeležil desetletne veselice našega društva. Vse bo v veselju, in lušno bo pa tako, da kot nikjer drugje. Ena muzika bo taka, da ne bodo tisti, ki znajo po novem noge metati, nič pri tleh. Ena bo pa taka, da bomo pa mi, ki se znamo še po starem vrteti, imeli srbeče pete. Ja, kar vse bo bolj pri stropu, kakor pa pri tleh.

Naše kuharice imajo tudi prav skrivnostne pomenke, mene pa še blizu ne trpe. Sama sem pa pogruntala, da je ves ta pogovor v prid naših želodčkov. Za žejne bo pa gotovo tudi kaj. In naših malčkov, teh pa tudi ne bomo pozabile. I should say not! Naši malčki so naša bodočnost, in tem bomo morale dati posebno pozornost.

Tako vidite, da bo za vse good time. Torej kar leze in gre, staro in mlado, brez izjeme vsi, 1. maja ob 7. uri zvečer v Slovenski Narodni Dom, da se skupaj pozabavamo in eden drugega bolj spoznamo.

Cenjenemu občinstvu in vam sestre moje, ključem: Na svidenje! Veselo velikonočne praznike!

Mary Hochevar, tajnica.

Iz urada društva sv. Mihalja, br. 163, Pittsburgh, Pa.

Javljam tem putom članom i članicam gore imenovanog dru-

štva sljedeće točke:

Svim u blizini i na putni listi do znanja, da je sada glasovanje za preureditev novoga Jednotnoga doma, ili popravak. Stoga svi, koji bi radi glasovnice oddali, dojdite kod mene, ili vam iste pošljem da lahko doma glasujete; it to traja do 31. maja. Svaki neka stavi svoje ime na glasovnici i mi istu preda do označenoga dana.

Dalje, svi, koji niste uplatili asesmenta, da pomirite svoj dug do 25. u mjesecu bez opomene druge; inače se budete krivili na suspendaciji. A znate, da se najprije zlo dogodi ono vreme; a u suspendaciji nemate pravo na potporu; još manje na osmrtninu. Posle ne kažite, da nisam opomenio članstva u nesrečnoj bolesti da se drže reda i da svakdo pita za ono, koje pravo i kaj ga spada, inače se budete krivili na razporez posameznog sklada, koliko moramo da je i da mora biti.

Dalje bi opomenio ovo: da neka nikoji ne mrnda i govori ovo ili ono, nego si svaki naj uzme pravila u ruke i pogleda ka jje, i po nji se naj vlada, i nitko mu niš ne more.

Opomenjam tudi, da je društvo zaključilo još marca prirediti piknik; a sada odrejen je dan piknika, koji će se obdržavati 26 juna na Thomas farmi v Dorseyville. Molim, da ne bi nijedno susedsko društvo ili crkva taj dan imali piknik, jer bi škodilo sebi i nama. Toliko do znanja članstvu i susedstvu. Sa pozdravom.

Matt Brozenič, tajnik.

Naznanilo.

Iz urada društva sv. Ane, št. 173, Milwaukee, Wis., se naznanja vsem našim članicam, da je bilo sklenjeno na redni mesečni seji dne 3. aprila, da se korporativno udeležimo veselice dramatičnega odseka društva Lilijs v nedeljo, dne 17. aprila. Katera še nima vstopnice, dobi isto lahko pri podpisani tajnici. Zbirale se bomo v nedeljo 17. aprila ob 3. uri popoldne pri slovenski cerkvi na 4th Ave.

S pozdravom,

Mary Luksich, tajnica.

Iz urada društva sv. Martina, št. 178, Chicago, Ill.

Ze pred več tedni nazaj je bilo na tem mestu naznanjeno o nameravani veselici našega društva, ki se bo vršila dne 24. aprila, prvo nedeljo po Veliki noči (Bela nedelja). Da se pa stvari ne pozabi, prihajamo danes z zopetnim naznanilom in vabilom.

Cenjena čikaška društva prav uljudno vabimo, da nas ta dan na naši veselici obiščejo; to bo naša druga slična prireditve od obstanca našega društva. Dragi nam društveniki! Pripravimo za to veselico vse, kar najbolj mogoče, da bodo vsi cenjeni gostje in udeleženci s postrežbo zadovoljni. Igral bo izborni Račić-Fojsov orkester, ki je najboljša slovenska godba v Chicagu. Torej na veselo svidenje na vogalu 22nd in Lincoln ceste!

Pri tej priliki podpisani odbor prosi tudi vsakega našega člana, da malo poagitira za prosep društva s tem, da skuša pridobiti kaj novih članov. Koncem junija nas mora biti 50 pri društvu. To se lahko zgodi, če vsi rokave zavijamo in gremo na delo. Osobito apeliramo na vse starše, da bi dali svoje otroke zavarovati pri našem društvu in K. S. K. Jednoti. Vsakdo zna, da so tudi otroci vedno v nevarnosti na cesti pred avtomobili in pred drugimi nesrečami.

S sobratiskimi pozdravi, Alois Necemer, predsednik, John Turner, tajnik, Steve Zepich, blagajnik.

Iz urada društva sv. Srca Marije, št. 198, Aurora, Minn.

Tem potom naznanjam vsem članicam našega društva, da se

vrši prihodnja redna seja dne 19. aprila in NE 17, ker bo ta dan Velika noč; torej pridite na sejo naslednji tork (17. aprila). Prosim vas pa, da se udeležite te seje vse članice; imamo več važnih točk za ukrepanje.

Nadalje vam naznanjam sklep zadnje seje, da bo naše društvo priredilo plesno veselico na nedeljo 24. aprila v Slovenski dvorani. Začetek ob 7. uri zvečer. Torej ste vse članice vabljene, da se udeležite; tako uljudno vabimo tudi druga cenjena društva. Vstopnina za moške 35 centov, za ženske 25 centov.

S sosestrskim pozdravom, Mary Smolich, tajnica.

V blagohotno uvaževanje. Strankam v Pittsburghu, Pa., in drugim naznanjam, da bo posloplje na 600 Grant St., kjer

se nahaja moja pisarno, prezidano in popravljeno. S popravom se prične dne 20. aprila t. l., ter bo trajalo nekaj mesecev. Med tem časom bom imel svoj urad za nekaj vrat proti severu oddaljeno od mojega starega urada. Poštni naslov ostane po starem: 600 Grant St.

Dr. Jos. V. Grahek, vrhovni zdravnik K. S. K. J.

POZOR ČLANI DR. ST. 25!

Kakor običajno, se bo tudi letos naše društvo na velikonočno nedeljo udeležilo slovesne sv. maše ob 10:30 v cerkvi sv. Vida. Zbiramo se v Knausovi dvorani ob 10. Prinesite regalije s seboj in pridite v polnem številu. Želim vsem skupaj veselo Velikonoč!

TAJNIK.

NAZANILLO IN ZAHVALA.

Potnega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da nam je dne 30. marca t. l. večni Bog nanaglomal k Sebi poklical našo dragoljubljeno mater

Ursulo Kučič, roj. Potočar

rodem iz Stare vasi, fara Šent Jernej na Dolenskem. Umrla je v starosti 53 let. Tukaj zapuša žalujoče tri sinove, tri hčere in dve sestre: Mrs. Mary Encimer in Mrs. Frances Bučar; v starem kraju pa štiri sestre: Ana Potočar, Terezija Jakše, Josipina Golobčič in Jerica Mese. Pokojnica je živevala v Ameriki 36 let, in to ves čas v South Chicagu.

Najlepše se zahvaljujemo č. g. župniku Rev. B. Winklerju za pogrebni svagor in za sprejem na pokopališče. Iskrena hvala članicam društva Marije Ciste, Spoč. št. 80 KSKJ, za naročeno peto črno sv. mašo, katero je opravil č. župnik ob strani še dveh drugih č. duhovnikov na dan pogreba. Hvala za darovanje vence: dr. sv. Jurija JSKJ, krajevemu društvu N. H. Z., krajev. društvu SNP in dvema češkima društvoma, kamor je blagopokojnica spadala. Hvala Materinemu društvu cerkve sv. Jurija za naročeno peto sv. mašo povodom osmine. Zahvaljujemo se vsem, ki so prišli pokojnico pokropiti ki so jo spremili najljubši zadnji poti pri tako velikem pogrebu. Posebno se pa iskreno zahvaljujemo vsem darovalcem vencev in rož; imena vseh teh ne moremo tukaj naesti. Bog jim plačaj vsem stoteno.

Nepozabno pokojnico priporočamo v molitev in blag spomin. Svetila ji nebeska luč. Dai Bog, da bi se enkrat vsi sestali tamkaj nad zvezdami!

Ah, prehitro, draga mati zapustili tudi Vi ste nas same, v bridkosti, za očetom ste odšli.

Draga mati, zdaj spočijte, v grobu spavajte sladko! Angel božji dušo Vašo v večno pelje naj nebo!

Kdo opiše našo tugo, žalovanje, srčno le? Smrt nam kruta je odvzela drage, ljube starše!

Tamkaj zopet se združili enkrat bom skupaj vsi; v rajski slavi, večnem raju: Križ nam sveti govori!

Zalujoči ostali:

John, Joseph, Edward Kučič, sinovi, Mrs. Christ Hauff, Mrs. Jim Marinoff, hčere, Cecilija Kučič, rejcnka.

South Chicago, Ill. dne 6. aprila 1927.

SLAPNIK & COMPANY

PRVA IN NAJSTAREJŠA SLOVENSKA TRGOVINA S CVETLICAMI V CLEVELANDU
(J. Slapnik & J. VOKAČ, lastnika)

Ob vsaki priliki, za krste, poroke, pogrebe, društvene prireditve, dobite pri nas najboljšo postrežbo s svežimi in umetnimi cvetlicami.

ZA VELIKONOČ

pač ne morete napraviti večjega veselja v hiši, kakor če jo okrašite z lepimi, dišečimi cvetlicami, nad katerimi ima veselje vsa vaša družina. Posebno lepa izbira najlepših cvetlic, trganih in v posodah za velikonočne praznike.

Se vsem rojakom prav ljudno priporočamo in jim želimo

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE

6120 ST. CLAIR AVE.
Tel. Penn 1741
Cleveland, Ohio

K. S. K.

JEDNOTA

Ustanovljena v Jolietu, Ill., dne 2. aprila 1894. Inkorporirana v Jolietu, državi Illinois, dne 12. januarja, 1898.
GLAVNI URAD: 1004 N. CHICAGO ST., JOLIET, ILL.
Solventnost aktivnega oddelka znaša 100.43%; solventnost mladinskega oddelka znaša 133.42%.
Od ustanovitve do 1. januarja, 1927, znaša skupna izplačana podpora \$2,885,134.00.
GLAVNI URADNIKI:

Glavni predsednik: ANTON GRDINA, 1053 E. 62nd St., Cleveland, Ohio.
I. podpredsednik: JOHN GERM, 817 East C St., Pueblo, Colo.
II. podpreds. MRS. MARY CHAMPA, 311 W. Poplar St., Chisholm, Minn.
Glavni tajnik: JOSIP ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Pomoćni tajnik: STEVE G. VERTIN, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Blagajnik: JOHN GRAHEK, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Duhovni vodja: REV. KAZIMIR CVERCKO, 2618 W. St. Clair St. Indianapolis, Ind.
Vrhovni zdravnik: DR. JOS. V. GRAHEK, R 303 American State Bank Bldg., 600 Grant St., Pittsburgh, Pa.

NADZORNI ODBOR:
MARTIN SHUKLE, 811 Ave. A., Eveleth, Minn.
LOUIS ZELENKAR, 2112 W. 23rd Place, Chicago, Ill.
FRANK FRANCHI, 5405 National Ave., West Allis, Wis.
MIHAEL HOCHVAR, R. F. D. 2, Box 59, Bridgeport, Ohio.
MRS. LOUISE LIKOVICH, 9511 Ewing Ave. So. Chicago, Ill.

FINANČNI ODBOR:
FRANK OPEKA SR., 26—10th St., North Chicago, Ill.
FRANK GOSPODARICH, Rockdale, P. O., Joliet, Ill.
JOHN ZULICH, 15303 Waterloo Rd., Cleveland, Ohio.

POROTNI ODBOR:
JOHN DECMAN, Box 529, Forest City, Pa.
JOHN R. STERBENZ, 174 Woodland Ave., Laurium, Mich.
JOHN MURN, 42 Halleck Ave., Brooklyn, N. Y.
MATT BROZENIC, 121—44th St., Pittsburgh, Pa.
RUDOLPH G. RUDMAN, 285 Burlington Rd., Forest Hills, Wilkinsburgh, Pa.
UREDNIK IN UPRAVNIK "GLASILO":
IVAN ZUPAN, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Vsa pisma in denarne zadeve, tiskajoče se Jednote, naj se pošiljajo na glavnega tajnika JOSIP ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill., dopise, društvene vesti, razna naznanila, oglase in naročnino pa na "GLASILO K. S. K. JEDNOTE", 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

VSELE in blagoslovljene velikonočne praznike želim vsem cenjenim sobratom in sosestram K. S. K. Jednote! Naj nas tudi letošnja Velikanoč v prenovljenem letu naše podperne organizacije navdušuje k še bolj marljivemu delovanju, dokler ne dosežemo njenega popolnega Vstajenja!

Anton Grdina
gl. predsednik K. S. K. Jednote.

Cleveland, Ohio, 12. aprila, 1927.

RAV zadovoljne in vesele velikonočne praznike želim vsem glavnim odborom, vsem odborom krajevnih društev in vsemu članstvu K. S. K. Jednote, tako tudi vsem prijateljem in znancem!

Josip Zalar
gl. tajnik K. S. K. Jednote.

Joliet, Ill., 12. aprila, 1927.

IZ URADA GLAVNEGA TAJNIKA

NOVO DRUŠTVO SPREJETO V K. S. K. JEDNOTE

Novo ustanovljeno društvo sv. Ane, št. 218, Calumet, Mich., sprejeto v Jednoto dne 1. februaria, 1927. Imena članic so:

14697 Agnes K. Likovich, roj. 1904, R. 23, \$500; 14698 Margaret Likovich, roj. 1902, R. 25, \$500; 14699 Anna Sterk, roj. 1896, R. 31, \$1000; 14700 Anna Bahor, roj. 1894, R. 33, \$1000; 14701 Mary Kestner, roj. 1894, R. 33, \$1000; 14702 Theresa Spehar, roj. 1893, R. 34, \$1000; 14703 Anna Kompare, roj. 1891, R. 36, \$500; 14704 Antonia Shutej, roj. 1890, R. 37, \$1000; 14705 Helena Lencaric, roj. 1888, R. 39, \$1000; 14706 Frances Vertin, roj. 1887, R. 40, \$1000; 14707 Anna Sterk, roj. 1887, R. 40, \$1000; 14708 Mary Peterlin, roj. 1887, R. 40, \$500; 14709 Anna Sustarich, roj. 1886, R. 41, \$1000; 14710 Mary Lukech, roj. 1886, R. 41, \$500; 14711 Kate Grichar, roj. 1886, R. 41, \$500; 14712 Katarina Musich, roj. 1885, R. 42, \$1000; 14713 Mary Murvich, roj. 1884, R. 43, \$1000; 14714 Margaret Paulin, roj. 1884, R. 43, \$1000; 14715 Anna Spreitzer, roj. 1884, R. 43, \$1000; 14716 Mary Vilenich, roj. 1884, R. 43, \$1000; 14717 Anna Weiss, roj. 1884, R. 43, \$500; 14718 Anna Zupaneich, roj. 1883, R. 44, \$500; 14719 Mary Matzelle, roj. 1883, R. 44, \$500; 14720 Mary Kocjan, roj. 1882, R. 45, \$1000; 14721 Anna Sterk, roj. 1881, R. 46, \$500; 14722 Mary Filip, roj. 1881, R. 46, \$500; 14723 Johanna Klobuchar, roj. 1881, R. 46, \$500; 14724 Ana Bohte, roj. 1880, R. 47, \$500; 14725 Agnes Lokar, roj. 1880, R. 47, \$500; 14726 Mary Gosenica, roj. 1879, R. 48, \$500; 14727 Margaret Ruppe, roj. 1877, R. 50, \$500; 13728 Mary Klobuchar, roj. 1875, R. 52, \$500; 14729 Mary Filip, roj. 1874, R. 53, \$500; 14730 Anna Zunich, roj. 1873, R. 54, \$500; 14731 Lucija Rogina, roj. 1873, R. 54, \$500; 14732 Frances Murn, roj. 1873, R. 54, \$500; 14733 Mary Mesner, roj. 1873, R. 54, \$500; 14734 Mary Grahek, roj. 1872, R. 55, \$500; 14735 Mary Kure, roj. 1870, R. 55, \$500; 14736 Theresa Gazvoda, roj. 1869, R. 55, \$500; 14737 Anna Sedlar, roj. 1869, R. 55, \$500; 14738 Mary Agnich, roj. 1869, R. 55, \$500; 14740 Anna Waldenmayer, roj. 1869, R. 55, \$500; 14740 Anna Skeringer, roj. 1869, R. 55, \$500; 14741 Mary Stajer, roj. 1868, R. 55, \$500; 14742 Margaret Filip, roj. 1868, R. 55, \$500; 14743 Mary Puhek, roj. 1867, R. 55, \$500; 14744 Mary Gasperich, roj. 1866, R. 55, \$500; 14745 Josephine Sedlar, roj. 1866, R. 55, \$500; 14746 Catherine Klobuchar, roj. 1865, R. 55, \$500; 14747 Anna Tardich, roj. 1864, R. 55, \$500; 14748 Franca Kostelic, roj. 1863, R. 55, \$500; 14749 Anna Tomec, roj. 1860, R. 55, \$500; 14750 Katherine Medved, roj. 1876, R. 51, \$500. Društvo šteje 54 članic.

Josip Zalar, glavni tajnik.

RAZMOTRIVANJE IN RAZPRAVE

glede poprave ali pa gradbe novega Jed. urada.

RESOLUCIJA ZA GRADBO NOVEGA DOMA KSKJ

IZ URADA DRUŠTVA SV. CIRILA IN METODA ŠT. 144 KSKJ, SHEBOYGAN, WIS.

Gorinavedeno društvo je na svoji redni seji dne 3. aprila 1927 glasovalo, da naj se predstoječe sprejeto resolucije za gradbo novega doma K. S. K. J. pošlje na gl. tajnika, ki naj to inicijativno, oziroma resolucijo predloži celokupnemu članstvu K. S. K. J. v odglasovanje. Naše društvo nastopa s to resolucijo iz sledečih razlogov in vzrokov:

1. — Ker dosedanj Jednotin urad (dom) po izjavi glavnih uradnikov nikakor odgovarja potrebam Jednote.

2. — Ker glavni uradniki dobro vedo, da je ta dom v zatišju; da ima slabo svetlobo in da je radi ulage to poslopje nesani tararno (nezdavno).

3. — Ker so bili glavni uradniki na zadnjih dveh konvencijah pooblašeni ta dom popraviti.

4. — Ker glavni uradniki niso tega storili, in ker niso prišli med seboj do sporazuma glede poprave.

5. — Ker so zaradi tega nesporazuma sedaj razpisali popravilo istega doma potom splošnega glasovanja na celokupno članstvo.

6. — Ker ta dom tudi s popravom ene ali druge vrste nikoli ne bo odgovarjal potrebam Jednote.

7. — Ker bi se novi dom prav lahko zgradil za isto svoto, kolikor znaša vrednost sedanjega Jednotinega doma, da bi se ga prodalo za \$16,000 po izjavi gl. uradnikov in če k temu pristajemo še naklado najmanj \$1,00 ki bi bila v to svrhu morda razpisana na članstvo. Za to skupno svoto se prav lahko zgradi novi Jednotin dom, ki bo odgovarjal vsem potrebam glavnih uradnikov, in kjer bodo Jednotine listine in knjige najbolj varno shranjene.

Zatorej člani društva sv. Cirila in Metoda št. 144 SKJ, Sheboygan, Wis. zbrani na seji 3. aprila 1927 predlagamo, da naj glavni tajnik da to resolucijo za prodajo starega doma in zgradbo novega na splošno glasovanje, in da naj se novi Jednotin dom zgradi na kakem prijaznem kraju mesta Joliet. Dom naj bi krasila odzunan lepa trata, grnčevje in drevesa. Ta novi dom bo veselje glavnih uradnikov, v ponos naše Jednote in tudi v ponos jolietške slovenske naselbine.

Odbor:
John Prislend, preds.
John Udovich, tajnik,
Peter Droll, blag.
(Pečat društva)

P. S. Ta resolucija, oziroma inicijativni predlog je bil predložen na zadnji društveni seji dne 3. aprila po sobratu Rev. James Černe-tu.

J. Udovich, tajnik.

IZJAVA

iz urada društva sv. Lovrenca, št. 63, Cleveland, O.

Na seji meseca marca je bilo sklenjeno, da se za sejo v aprilu pozove glavnega predsednika sobrata Grdina in finančnega uradnika sobrata Zulicha na sejo v aprilu za važna pojasnila, in sicer sobrat glavni predsednik naj poda poročilo o popravilu Jednotinega doma, sobrat Zulich pa poročilo o bondnih zadevah. Na seji 10. aprila sta bila oba zaslšana, in sicer sobrat glavni predsednik za sledeča vprašanja: "Kako je to, da se ni izvedel sklep konvencije za popravilo Jednotine hiše? V kakšnem stanju ali položaju da se nahaja sedanji dom? ter kaj

je najboljša ukreniti za dobro Jednote in bodočnost iste v zadevi poprav doma?"

Brat glavni predsednik je prosil, da naj društvo najprvo razmotriva, samo da bo on slisal mnenje društva, in da bo potem sam podal svoj odgovor.

Več govornikov se je izjavilo, da mislijo, da je bila edina dolžnost in naloga glavnega odbora, da bi sklep konvencije bil poštevan in dom popravljen v toliko, v kolikor bi se popraviti moral. Nato je bil naprošen sobrat glavni predsednik, da poda svoje mnenje.

"Prvič, da se ni dom začel popravljati po sklepu konvencije in po odobritvi večine glavnih odborikov, je bil vzrok ta, ker se je oglašilo v Jolietu več uradnikov društev in glavni tajnik z namenom, da naj bi se zidalo še eno nadstropje, in ker ne bi rad, da se kaj stori napram volji nekaterih članov ali uradnikov, sem v ta namen dovolil o tem še nadalje za raziskovanje, kaj bi bilo najbolje storiti.

"Drugič, naj vam odgovorim, da je poprava po načrtu št. 2 v glasovnici še najboljša, kar se po sklepu konvencije in iz sedanjega urada dobi, da, in da bo s to popravom dom bolj praktičen, nego bi bil, ako se zida še eno nadstropje; s tem si pa Jednota prihrani deset tisoč dolarjev, ter veliko stroškov za nadaljno vzdrževanje doma.

"Tretjič, dom je velik dovolj še sedaj, treba ga je samo malo preurediti, zakar je izdelan načrt. S tem popravilom se bo dom še vedno lahko prodal, kar bo po nekaj letih neizogibno, kajti lokaliteta, kjer se nahaja dom nikakor ne odgovarja in b ovedno manj odgovarjala za pisarniški urad; torej bo dom moral biti vseeno enkrat prodan; za vedno tam dom ne more ostati radi okoliščin in okolice. In ako se bo moral dom prodati pozneje, bi bilo nespremetno zidati še eno nadstropje, ker bi s tem takorekto skazili poslopje z zidavo varnostne cementne šrambe v nadstropju, in bi s tem zazidali deset tisoč dolarjev več v dom nego s popravom odspodaj, kar bi ne mogli dobiti nikoli nazaj za ceno, ki nas bi stala sedaj toliko več.

"In ker bi s tem ne bil dom tako prostoren kakor bi bil prostoren spodaj z dozidavo šrambe odzunaj na koncu poslopja, ker bi z dozidavo v nadstropju privabili v Jednoto nove intrige kakoršne je imela Jednota že prej dolga leta, radi tega se strinjam s predlogi in mišljenjem društva, da se dom popravi kakor je sklenila konvencija in kar je za ohranitev miru pri Jednoti varnejše in cenejše za bodoče vzdrževanje.

"Ne bi bil pa nikakor proti temu, da se sedanji dom proda in zida novi dom na takem prostoru, kjer bi imel vse potrebne ugodnosti, ako bi bilo to mogoče doseči, kar pa dvomim, in sicer iz sledečih vzrokov: Težava bo prodati ta dom radi nasprotstva tamošnjih društev, kupiti novi prostor ter se zediniti za načrt novega poslopja. Drugače sem pa jaz za novi in primernejši dom, ker bi isti bil polovice ceneji za poznejše vzdrževanje, ker bi bil v to svrhu praktično narejen. Ker pa je dvom, da se zamoremo vsi zediniti v eno misel, da se proda sedanji dom, je torej bolje, da se zavzamemo za samo spodnjo popravilo, v kolikor se potrebuje.

"Glavno je, da se sezida vult in uredi klet, da ne bo več mokrota v njo dohajala, ter da se dom znotraj olepša in preskrbi z dobro razsvetljavo, kar pa je vse že v načrtu. Moja krivda je bila, ker sem poslušal nekatero Jolietčane, da nisem izvršil konvenčnega sklepa; sedaj pa, ko sem zvedel, da je z dozidavo nadstropja združena še druga

stvar, namreč namen neke tiskarne, sem pa odločno za izvedbo poprave tega, kar je sklenila konvencija. To je moj odgovor."

S tem poročilom glavnega predsednika je društvo dobilo vsa pojasnila, ki so popolnoma v soglasju z brati in mišljenjem društva, zakar se je soglasno sklenilo, da se vpošteva in izvede načrt glasovnice št. 2. Ako pa bi večina drugih društev odglasovala za prodajo sedanjega doma in zidala novega, se pa tudi tej ideji rajši pridružimo, nego pa k dozidavi še enega nadstropja, kar društvo ne želi, da bi se v Jednoto zavleklo zopet nove intrige in morebitne tiskarne.

Pooblašeni so predsednik, tajnik in blagajnik, da takoj izposlujejo, da gre ta sklep seje zgoraj imenovanega društva takoj v "Glasiilo."

Anton Globokar, predsednik,
Anton Kordan, tajnik,
Ignac Gođec, blagajnik.
(Društveni pečat).

Najprvo naj omenim, da ni bil moj namen se še kaj oglašati k razpravi Jednotinega doma; v tej zadevi sem hotel ostati nepristranski. Zdej pa, ko so začeli nekateri agitirati in zagovarjati svoje načrte, in ko so začele krožiti tudi resolucije, je pa tudi za mene čas, da se oglašim, ker kot glavni predsednik in gospodar, moram gledati, da se stvari razjasnijo v taki luči, v kakršni so.

Dosedaj sta bila dva načrta poprave ali dozidave; v resolucijah pa imamo še tretji načrt. Kateri izmed teh je najboljši? Jednoti moramo dati ono, kar je za Jednoto najboljše! Vzemimo vse tri načrte enega za drugim, da jih dobro spoznamo, predno zanje glasujemo. Za dva smo opravičeni že sedaj da zanje glasujemo, za tretjega se moramo pa šele posvetovati.

Prvi način naj se vzame prvi v pretres. To je načrt, ki sem ga jaz z glavnim odborom sporazumu predložil za popravilo Jednotinega urada. Ta načrt je bil sledeči: Narediti (dozidati) k sedanjemu uradu veliko varnostno šrambo (vault) na koncu sedanjega urada na loti, ki jo imamo še od zdej, in ki jo za kaj drugega rabiti ne moremo. Ta vault bi bil 18-28 čevljev dovolj velik za vedno; bil bi odspodaj; sezidali bi samo tri stene in strop in odprli vrata iz urada v vault. K temu bi bila osušena klet (basement), novi furnez, prenešene stopnice v ozadje; bilo bi več uradniških (pisarniških) sob, vse prebarvano; svetloba v treh krajih bi bila dobljena iz stropa (sky light), toileti za komodnost uslužbencev bi bili iz kleti dobljeni v urad. Vse to delo bi se dalo narediti za nekaj manj kot \$7,000.

Jaz v začetku nisem bil za tako popravilo; rekel sem: Zakaj ne bi mi starega doma prodali in zgradili nekaj takega, kar bo nam odgovarjalo? Ta moj načrt za popravilo starega doma sem sprejel šele na 16. konvenciji, potem, ko je ista nam ogvila vse druge načrte, ki smo jih prinesli na konvencijo radi Jednotinega doma. Jaz sem smatral, da sklep konvencije govori: da se dom popravi le v toliko, v kolikor se popraviti mora. Moj načrt kot zgoraj omenjeno, je bil najpopolnejši, kar se je iz tega doma dalo dobiti za tako popravilo in za tako ceno.

Po mojem mnenju bi ta dom Jednoti odgovarjal ravno toliko let, kakor dom v dva nadstropja. Besede "za vselej" pa jaz nečem rabiti, ker ni resnična; pa tudi če zidamo še več nadstropij, in naj zbijemo še več tisoč dolarjev v to staro poslopje, kajti v Ameriki se prehitro menjajo lokalitete, kjer se širi industrija. Lokaliteta (obližje in sosesčina), kjer se nahaja naš stari Jednotin dom je

pa naravnost nekaj drugega kakor je bodočnost za tak urad, kakoršnega potrebuje naša Jednota. Vse to rpi je dobro znano.

To sem vam dolžan povedati danes, ko je še čas za to; zapomnite si to za poznejša leta. Dom Jednote za vselej tam ostal ne bo, pa naj zidamo še tri ali več nadstropij. V sređišču, kjer se nahaja naš Jednotin urad je že konec naselbine; okrog je nekaj praznote, zdej so železnice, spredaj je reka (kanal) in dolgi most v bližini; iz vsega tega lahko sklepamo, da bo dom že čez nekaj kratkih let ostal osamljen. V neposredni bližini tega doma vidimo že danes največ Mehikancev naseljenih, ki ne obetajo nobene bodočnosti za privlačno naseljevanje, tem manj pa še za pisarniški urad, kjer je sedaj.

Zaradi teh okoliščin sem bil jaz še pred konvencijo tega sklepa, da naj se opusti misel o popravilu Jednotinega doma, in da naj se Jednotin urad premesti na kak lepši in bolj primeren kraj v Jolietu.

Drugi gospodarski dokaz je pa tale: Ta nesrečni dom, ki ni bil nikdar zidan tako kot bi ga sedaj rabili, je nam nosil silno veliko stroškov za kurjavo in razsvetljavo; nekako \$350 na zimo plačujemo samo za premoag. Vedite, da sedanji dom ni sedaj in ne bo še dolgo let premajhen, pač pa je celo prevelik in zahteva veliko za vzdrževanje. Dom radi velikosti je še dober za 50 let, in v njem lahko dela 25 uslužbencev, samo praktično ni zgrajen. To bi se dalo po mojem načrtu in priporočilu še nekaj doseči, če ga po sklepu zadnje konvencije moramo popraviti. Z dozidavo še enega nadstropja se bodo stroški vzdrževanja gotovo podvojili; poleg tega pa nismo gotovi, če bo mogoče spodnji lokal dati komu za stalno v najem? To je bil vzrok, ki me je odvrčal, da se nisem strinjal z dozidavo še enega nadstropja. Še sedaj greti in snajžiti toliko nerabnega prostora, potem pa še enkrat toliko! To so stvari, ki so me odvrčale od še enega nadstropja. Naša Jednota ima že danes prevelik urad; mislim namreč, da za njegovo vzdrževanje preveč potrošimo vsako leto; zdej hočemo pa te stroške še povečati! To ni pravo gospodarstvo!

Ko sem bil v Jolietu, so mi rekli: "Jednota naj se postavi naj se tudi Jednotin predsednik z velikim domom." To ni v smislu praktičnega gospodarstva. Jaz sem predsednik vse Jednote in njenega celokupnega članstva, ki se nahaja v vseh naselbinah širom Združenih držav. Jaz nikakor ne smem in ne morem povestovati ponosa in komodnosti za naselbino in uslužbenca, dokler ni to gospodarsko in praktično. Za uslužbenca bi bil urad po mojem načrtu dosti zboljšán; za ponos Jednote bi to nič ne pomagalo, ker tam kot je sedaj dom niti za vselej ostal ne bo. Vprašanje pa nastane tole:

Ali je pametno, da Jednota brez potrebe sedaj zazida v dom še okrog \$10,000 več nego je potreba? Urad zgoraj ne bo niti toliko praktičen nego bi bil po mojem načrtu (št. 2) zdolej. In kadar bi ga hoteli prodati, ne bi za tak urad, ki ima vault in železnih stebreh v prvem nadstropju niti dobili več nego za samo sedanji urad, ki bi bil zboljšán in predelan kakor žegori omenjeno. Urad v prvem dozidanem nadstropju bi ne bil še toliko prikladen kot spodaj po načrtu št. 2. Čemu ne? Zato, ker bi imel od zgoraj ono konkretno "vault" ob eni strani; saj je že sedaj arhitekt naredil načrt, da naj se naredi tudi okno v stropu (sky light). Kakšna prikladnost je torej to? Spodaj bi bil lahko večji vault zgrajen koncem sedanjega urada v ozadju, na prostoru, ki je

tudi naš in sedaj neraben; ves ostali notranji prostor bi se pa lahko uporabilo za pisarne naših uradnikov in uslužbencev.

V načrtu št. 1 za zgoraj so v načrtu označene tudi sobe za hišnika (janitorja). Kje bomo imeli potem za druge stvari kaj prostora? Nekaj nam vzame vault, drugo pa za stanovanje hišnika. Spredaj nam je pa ves prostor na razpolago in ga je radi vaulta, ki bo dozidan zunaj na razpolago več nego zgoraj. In ako se mora rabiti že svetlobo iz stropa v nadstropju; čemu naj bi gradili še eno nadstropje. Kdo vidi v tem pravo gospodarstvo? Ako nam nam tudi sosed dozida še eno nadstropje, kar se lahko zgodi, kaj potem? Treba nam bo iti še toj visoko in dograditi morda še eno, oziroma drugo nadstropje. Jaz vidim pri tem samo nepotrebno trošenje denarja, in pa vsakdanji stroški vzdrževanja bi bili večji kot jih ima Jednota že zdej. Previden gospodar dandanes pazi kaj zida in kako, da so pozneje stroški manjši. Že sedaj imamo velike izdatke pri vzdrževanju Jednotinega urada, in sedaj si hočemo brez vse potrebe te strške še pomnožiti in dozidavati na račun izvanrednega asamenta. Po mojem načrtu, da se popravi dom samo spodaj pa si lahko denar izposodimo iz konvenčnega sklada, ki bo v štirih letih gotovo tvoril lep preostanek; na ta način bi ne bilo nobene posebne naklade.

Dokler še velja sklep zadnje konvencije, da se Jednotin dom samo popravi, sem jaz gospodarsko dolžan zagovarjati svoj načrt, ne oziraje se na to, kaj da zahtevajo jolietška društva, ker ona še niso Jednota. Priporočilo glavnega tajnika se tudi ne more ozirati, ker je to le v komodnost za uslužbenca in ne gospodarsko vprašanje. Glavni tajnik tudi ni bil opravičen, da priporoča uradno v "Glasiilo" in celo posamezno v pisnih na krajevna društva, dokler nam ne more dokazati, da je to gospodarsko, praktično in za Jednoto potrebno. Jaz sem se takega postopanja zdržal, bil sem nepristranski; zdej pa smem s svojimi nasveti in priporočili tudi jaz stopati v javnost. Meni je prav vseeno, kaj da bo v tem oziru določilo članstvo; jaz bom vzel vse za dobro, samo da sem prepričan, da je članstvo znalo, za kaj da se je šlo. Jaz sem popolnoma zadovoljen odstopiti od mojega načrta, dokler članstvo sklene drugače; jaz ne bom vsled tega užaljen, naj se že določi eno ali drugo. Ako pa se vpošteva še tretji načrt, namreč danes priobčeno resolucijo društva sv. Cirila in Metoda, št. 144 v Sheboyganu, da se stari dom proda in zgradi novega, sem jaz pri volji odstopiti od svojega prvotnega načrta za popravilo.

Načrt za zgradbo novega doma sem jaz še pred konvencijo odobral kot najboljšega in sicer iz sledečih vzrokov: Novi dom bi bil na takem prostoru, da bi imeli svetlobo, suhoto (ozračno) in tako narejen, da bi bili stroški za vzdrževanje za polovico manjši, kar pomeni veliko v dolgih letih. Ako je katera pot da se dogovorimo za novi dom, bom jaz to rad sprejel in gledal, da ne bi isti presegal svote omenjene v resoluciji. Ako pa ni mogoče misliti na novi dom, jaz z gospodarskega stališča zagovarjam moj in glavnega odbora načrt št. 2 za samo popravilo doma. Ako ste pa vsi za to, da se dozida še eno nadstropje, vam tudi ne bom niti z eno besedo več oporekal. Meni je prav vseeno, kako bo članstvo odločilo; kar je meni, je le to, da bo članstvo vedelo. Meni je za pravo gospodarstvo vsega članstva, ker bomo morali vsi stroške plačati za dozidavo kakor tudi za popravilo. Ako bi bil jaz kak absolutnež, bi bil Jednotin dom po mojem načrtu že popravljen.

(Dalje na 6 strani)

ker sem prejel dovoljenje od večine glavnih uradnikov; tako pa sem radi jolietških društev in glavnega tajnika čakal do glasovanja.

Opozarjam, da se glasovanja udeležijo vse članstvo Jednote; vsak naj glasuje. Tajniki naj bodo pravični v svojem priporočilu na domovih, kjer hodi članstvo plačevati, da bodo člani vedeli za kaj da glasujejo. Ona društva pa, katera želijo, da se vpletje še tretja točka, namreč gradba novega doma, naj pa takoj pošljejo resolucije v glavni urad s prošnjo, da glavni odbor podaljša glasovanje in se dodene še to točko namreč za zgradbo novega Jednotinega doma.

Pred zaključkom tega članka sem zvedel tajnosti, ki so zadej in v zvezi z nameravano dozidavo Jednotinega doma. Baj se namerava v Jolietu začeti z neko tiskarno, kar je namen isto zanesti v naš Jednotin dom.

Pred takimi dejstvi pa odločno svarim vse Jednotino članstvo. Naša Jednota je že preveč pretrpela radi takih homatij; radi tega ne nalagajte več takega bremena naši Jednoti na vrat. Bratje in sestre! Stavimo vse, da se pred takimi intrigami zavarujemo! Dozidava nadstropja v domu je kot nalašč za povod, za kaj sličnega (za tiskarno). Za blagor Jednote vas prosim in svarim, da tega nikar in nikdar! Zaradi tega tudi nikar zidati nadstropja, ker istega ne potrebujemo; vzroke sem jasno navedal že zgoraj. Ako nečemo, da izvedemo samo popravilo kakor je konvencija že dvakrat sklenila, naj torej vsi skupaj sklenemo, da se stari, oziroma sedanjí Jednotin urad proda in postavi novega, nekaj primerne, ki bo odgovarjal samo za Jednotin urad, kjer bodo listine varno shranjene in bo poslopje sanitarno za službenice.

Z dozidavo nadstropja bomo zavozili v zopetne polemike, kar bo rodilo odpor in prepir. Kakršnega je naša Jednota imela že preveč. Naša Jednota se je zadnje čase s težavo otresla vseh vezi, ki so jo popred držale proč od napredka; zakaj bi jo sedaj zopet potisnili nazaj v jarem? Naša Jednota je sedaj "svobodna." Čemu bi jo zopet obremenili s stvarmi, ki bi jo morale in težile vsa bodoča leta? Torej naprej po poti, kakor smo šli zadnja leta! To je bila pot napredka in svobode za Jednoto. Dom popravimo kakor je bilo sklenjeno, na konvenciji, ali ga pa prodajmo, da si postavimo novega; nikakor pa zidati nadstropja v starem domu!

Zdaj, ko sem zvedel, za kaj se gre, sem se bolj odločno PROTI dozidavi še enega nadstropja, in to iz namena, da se Jednota ohrani pred novimi spletkarijami. Dozidava nadstropja ni namen dom zboljšati, pač pa je špekulacija za nekaj drugega; radi tega sem temu nasproten, in sicer z gospodarskega ozira za dobrobit Jednote.

Cenjena krajevna društva in članstvo naj se torej NE PRE-NAGLI z glasovanjem za popravilo, ali dozidavo v starem domu; čakajte s tem do prihodnjega meseca (maja), ko pride na splošno glasovanje še naj-bolj praktičen načrt in to je, da naj se stari Jednotin dom proda, ter zgradi novega.

Anton Grdina, glavni predsednik K. S. K. J. Društvo sv. Jeronima, št. 153, Canonsburg, Pa.

Naše društvo sv. Jeronima, št. 153 se je na današnji seji po daljšem razmotrivanju izreklo, da naj se stari Jednotin dom proda, in na drugem bolj pripravnem mestu v Jolietu, Ill., novega zgradi.

Canonsburg, Pa., dne 3. aprila, 1927.

Odbor:

Anton Beve, predsednik, John Pelham, tajnik, Anton Tomič, blagajnik. (Pečat društva)

Chicago, Ill.

Zelo nerad prihajam v javnost, to pa zato, da mi zopet kateri glavnih uradnikov ne zabrusi v obraz, da hočem članstvu diktirati. Toda ker je zadnji čas prišlo na dnevni red tako važno vprašanje, kot je Jednotin Dom, se ne morem premagati, da tudi jaz ne povem svojega mnenja. Prosim pa celokupno članstvo naše Jednote, da to ne vzame za kako diktatorstvo, ampak samo kot moje osebno mnenje. To moje mnenje pa naj članstvo dobro preudari in razsodi, potem bo marsikateri dolar prihranjen v naši blagajni, in posebne doklade bodo izostale.

Glavni odbor Jednote je na zadnji letni seji sklenil dati na splošno glasovanje dva predloga za popravilo Jednotinega doma. Po mojem mnenju je na zadnji seji prišlo na dnevni red toliko homatij, da za tako važno vprašanje kot je naš dom, niti ni bilo dovolj časa za stvarno razpravo, vsled tega je prišlo do splošnega glasovanja. Ali je pa to glasovanje pravilno? Po mojem mnenju ne. Glasovanje bi se moralo glasiti: Eden načrt je za popravilo starega doma, drugi načrt pa da se stari dom proda, ter sezi-da novi dom.

Ravno to je velike važnosti, kajti kdor je imel opraviti s popravili starih hiš, ta zna, koliko stane popravilo. Skoraj v vseh slučajih bi se za denar, ki stane popravilo, lahko sezidalo novo moderno poslopje. Tako bo tudi z našim domom. Ne verjamem, da bi dozidava enega nadstropja stala samo 15 ali 16 tisoč dolarjev, namreč da bi bilo poslopje dovolj močno za varnostno shrambo v drugem nadstropju. Dobro, pa recimo da bi to stalo samo 15 tisoč dolarjev. Pravijo, da se za sedanje poslopje dobi tudi nekako 15 tisoč dolarjev. Sedaj pa vprašam, ali bi se ne dalo za kakih 30 tisoč dolarjev sezidati na kakem primernem, zračnem in suhem prostoru poslopje, ki bo odgovarjalo Jednotinim potrebam za vedno? V nasprotnem slučaju pa bi čez kakih pet ali deset let pri starem, popravljenem poslopiju bilo zopet potreba kaknega popravila.

To kar sem do sedaj omenil, ni glavni namen mojega razmotrivanja. Omenil sem to le za slučaj, da mi hočemo imeti svoj "dom." Ravno tu je potreba resnega prevdarka. Na neki prejšnji konvenciji je bilo sklenjeno, da se Jednotin dom proda. Zakaj ni prišlo do tega, si vsak lahko tolmači. In vendar bi bili veliko na dobičku, ako bi ne imeli svojega doma, ampak bi plačali najemnino. Kdo ima čas, naj predlaga stroške "doma," namreč popravila, kurjavo, janitor, obresti od kapitala in potem čas, ki se je na konvencijah ali pa na sejah glavnega odbora potratil glede doma, potem pridemo do zaključka, da bi bili veliko na dobičku, ako bi se prostori za glavni urad najeli. Plačali bi najemnino, in kadar bi prostori ne odgovarjali, najeli bi se drugi. Tako delajo vse ameriške organizacije, bolj premožne kot je naša in ki bi lahko postavile velike palače. In mi? Postaviti si hočemo, in posledica tega je, da plačujemo doklade. Gotovo da že dolgo nismo imeli doklad na naš dom, saj jaz se ne spominjam, toda doklade bodo, ako bomo naš stari dom popravljali, ali novega zidali.

V korist Jednote in članstva bo, ako se naš dom proda, prostore za glavni urad pa vzamemo v najem. Morebiti bo kdo rekel, da primernih prostorov ni za dobiti v Jolietu. Dobro, dobijo se pa v sredini (Down Town) mesta Chicago. Saj je

Jednota inkorporirana v državi Illinois in ni nobene zapreke v tem, kje se glavni urad nahaja, samo da je v državi Illinois. Razlika pri tem bi pa bila, da bi zopet veliko prihranili vsako leto, namreč na vožnji glavnih uradnikov, ko potujejo na polletno zborovanje. Tu bi prihranili na vožnji in tudi pri dnevnica.

Chicago je središče, in glavni uradniki morajo potovati skozi to mesto, kjer presejajo na drugi vlak. Vsled tega mora nekaj glavnih uradnikov odpotovati preje, ako hočejo dospeti pravočasno v glavni urad. Vzemimo na primer, vožni red iz Dulutha, Minn. Ako vzamemo večerni vlak, privozi v Chicago drugo jutro okrog sedme ure. Ako bi bil glavni urad v Chicago, bi bil tak uradnik ob osmi uri že lahko v uradu. Sedaj pa mu vzame še skoro pol dneva, predno dospe v glavni urad v Jolietu. Isto je z železnicami iz vzhoda. Vlak iz Clevelanda ob enajsti uri zvečer dospe v Chicago drugo jutro ob pol osmi uri. Tudi tukaj se zamudi domalega polovico dneva iz Chicago do Joliet. Na pogled se vidi to malenkost, a če vzamemo več let skupaj, nane-sejo dnevnice za ta čas, ki se porabi za vožnjo iz Chicago do Joliet, lepo svoto.

Ponovno povdarjam, da pišem te vrstice s popolnoma nepristranskim stališčem. Pred očmi imam samo korist naše organizacije. Kajpada, vsi vemo, da bi bila vsa naša lokalna društva ponosna na to, če bi imela v svoji sredi glavni urad naše Jednote. Toda naša organizacija s sedanjim obsegom, zahteva drugih sistemov, kot jih je doslej. Vpoštovati je treba gospodarsko stran organizacije in vsled tega mora paziti, da gre vse naše gospodarsko ravnanje v to smer. Zato upam in sem prepričan, da z mojimi vrsticami ne bom zadel nikakšen lokalni patriotizem, bodisi te ali one nasebine. Z ozirom na to apeliram na članstvo naše organizacije, da te moje vrstice dobro prevdari. Pomislite, Chicago je bilo in bo čimdalje večje prometno središče naše Unije. Vsled tega bi bil ugled naše organizacije veliko večji, ko bi imela svoj glavni urad v tem mestu.

Sobratski pozdrav,

John Gottlieb,

član društva sv. Alojzija, št. 47, K. S. K. Jednote.

RESOLUCIJA

Člani in članice K. S. K. Jednote iz Jolietu in Rockdale, Ill., spadajoči k društvom sv. Jožefa, št. 2, Vitezov sv. Jurija, št. 3; sv. Cirila in Metoda, št. 8; sv. Franciška Saleškega, št. 29; sv. Antona Padovanskega, št. 87; sv. Treh Kraljev, št. 98; sv. Genovefe, št. 108; Marije Pomagaj, št. 119, in sv. Janeza Krstnika, št. 143, zbrani na posebni seji v "Slovenia" dvoranu v Jolietu, Ill., dne 3. aprila, 1927, smo sklenili in odobrili sledečo resolucijo:

Ker je glavni odbor K. S. K. Jednote razpisal splošno glasovanje za popravilo in preureditev glavnega urada; in

ker je glavni predsednik sobrat Anton Grdina v svojem poročilu, priobčenem v "Glasi-lu" št. 12, z dne 22. marca t. l. v ta namen določil in dal priliko društvom mesec APRIL za razpravo in razmotrivanje; in

ker je članstvo jolietških in rockdalskih društev za napredek, povzdigo in čast K. S. K. Jednote;

zato bodi sklenjeno, da članstvo jolietških in rockdalskih društev, spadajočih h K. S. K. Jednoti odobruje načrt št. 1. to je, da se pri sedanjí Jednoti ni hiši dozida še eno nadstropje, ter da se popravila in preureditve urad tako, da bo odgovarjal vsem zahtevam in okoliščinam Jednote za vsa bodoča leta.

Bodi tudi sklenjeno, da članstvo jolietških in rockdalskih društev K. S. K. Jednote pripo-

roča vsem članom glavnega odbora, kakor tudi vsemu članstvu Jednote, da se izreče in glasuje za popravilo in preureditev glavnega urada, kakor po načrtu št. 1, označeno, to je, da se dozida še eno nadstropje in preuredi pisarniške in druge prostore, da bodo odgovarjali zahtevam in potrebam Jednote za vsa bodoča leta.

Dalje bodi sklenjeno, da to resolucijo podpišejo predsedniki, predsednice, tajniki in tajnice zgoraj označenih društev, da se prepis te resolucije vknji-ži v zapisnik vseh jolietških in rockdalskih društev K. S. K. Jednote, da se po en iztis te resolucije pošlje na glavni urad, na uredništvo "Glasila," vsake-mu posameznemu članu in članici glavnega odbora, in vsake-mu krajevnomu društvu, spadajočemu h K. S. K. Jednoti.

Prečitano, sklenjeno in odobreno v Jolietu, Ill., dne 3. aprila, 1927.

Za društvo sv. Jožefa, št. 2:

Jacob Šega, predsednik, Louis Kosmerl, tajnik.

Za društvo Vitezi sv. Jurija, št. 3:

John Nemanič, predsednik, Joseph Panian, tajnik.

Za društvo sv. Cirila in Metoda, št. 8:

Frank Terlep, predsednik, Mathew Buchar, tajnik.

Za društvo sv. Franciška Saleškega, št. 29:

Martin Težak, predsednik, John Gregorich, tajnik.

Za društvo sv. Antona Padovanskega, št. 87:

Rudolf Kuleto, predsednik, Leopold Adamich, tajnik.

Za društvo sv. Treh Kraljev, št. 98:

Anton Kerkoč, predsednik, Joseph Juhant, tajnik.

Za društvo sv. Genovefe, št. 108:

Jean M. Težak, predsednica, Antonija Struna, tajnica.

Za društvo Marije Pomagaj, št. 119:

Mary Kostelec, predsednica, Tereza Zupancič, tajnica.

Za društvo sv. Janeza Krstnika, št. 143:

Joseph Avsec, predsednik, Steve G. Vertin, tajnik.

P. S. V originalu so vsi podpisali uradnikov in uradnic lastnoročni.

Pittsburgh, Pa. — Pred pittsbursko konvencijo se je dosti razmotrivalo tudi o Jednotinem domu. Bivše društvo št. 33, zdaj združeno s št. 50 je že tedaj, na seji julija meseca, 1926 soglasno glasovalo, da naj naša Jednota zgradi svoj novi urad, oziroma dom. Društvo se je tedaj izreklo, da ne sedanjega starega popravljati, ne kaknega drugega starega poslopja kupovati ter ga preurediti. Z zgradbo novega Jednotinega urada bo enkrat za vselej konec govorice in prigorovov glavnim uradnikom ali krajevnim društvom, ali kakemu posamezniku, kajti sedanji Jednotin dom je povzročil že dosti prepira od svojega obstanka.

Ta predlog je predlagal tudi brat Jevnikar, delegat društva št. 41 na 16. konvenciji; toda, žalibog ni vspel. Zdaj je splošno glasovanje zaradi Jednotinega doma na vrsti radi tega, ker se glavni odbor ni zamogel strinjati s popravkom.

Bratje in sestre! Prevdarite to dobro; jaz sem več kot siguren, da boste proti vsakemu popravku sedanjega starega Jednotinega poslopja, ampak da boste odobrvali nasvet Rev. Jakob Cerneta, ki je bil priobčen na prvi strani "Glasila" v št. 13 t. l. (29. marca). S tem nasvetom, da naj se stari Jednotin urad proda in zgradi novega, se jaz popolnoma strinjam. Zaradi stroškov, ki bi nastali z gradbo novega doma mislim, da ne bo treba kakih posebnih naklad, če bi se vzelo iz konvencnega sklada primerno svoto in isto prišlo k znesku za prodani stari Jednotin dom. V štirih letih bo konvencni sklad znašal okrog \$46-

The North American Banking & Savings Company

Edina Slovenska Banka v Clevelandu

TA BANKA JE VAŠA BANKA

Denar naložen tukaj Vam pomaga da postanete SAMOSTOJNI, Dokler je naložen pri nas Vam vloga vedno viša.

URADNE URE:

Ob delavnikih od 9. do 3. v soboto od 9. do 3. in zvečer od 6. do 8., v sredo od 9. do 12. Za denarno posiljatev od 6. do 8. pri stranskih vratih, razven sredo zvečer.

SORODNIKOM IN ZNANCEM

od časa do časa gotovo pošiljate denar v stari kraj; To delo izvršimo Vam točno in zanesljivo

GLAVNI URAD: 6131 St. Clair Ave.

COLLINWOODSKA PODRUŽNICA: 15601 Waterloo Rd.

Vesele velikonočne praznike

Zelimo vsem našim odjemalcem in prijateljem! Hvaležni za dosedanje naklonenost, se priporočamo tudi za bodočnost!

Spomlad vesela prihaja, mnogo stvari se bo v hiši potrebovalo. Imamo mnogo finega pohištva in Viktrole s ploščami. Vabimo vas, da si ogledate naše prodajalne!

A. GRDINA & SONS

FUNERAL DIRECTORS
FURNITURE DEALERS
"From Cradle to Grave"
5019 ST. CLAIR AVE. 1053 EAST 62ND ST. 15301 WATERLOO ROAD
Randolph 1881-4550 Eddy 5849

000 do \$48,000. Prihodnja konvencija v Waukegan, Ill., gotovo ne bo stala toliko kot je zadnja, okoli \$28,000.

Upam, da bo članstvo naše dične organizacije to presodilo in glasovalo za gradbo novega Jednotinega urada, če pride tudi ta točka na splošno glasovanje.

S sobratskim pozdravom,
John Filipič,
član društva št. 50, K. S. K. J.

ZASTAVE, BANDERA, REGALIJE IN ZLATE ZNAKE za društva ter člane K. S. K. J. izdeluje

EMIL BACHMAN

1845 So. Ridgeway Ave. Chicago, Ill. Pišite po cenik!

JOS. KLEPEC, javni notar, Insurance, Real Estate, Loans, Bonds. 107 N. Chicago St. Joliet, Ill. Urađa telefon 5768, doma pa 1991-R.

POZOR!!!

Najbolj priznana in pohvalna so moja zdravila po širni Ameriki, v Kanadi in v starem kraju, kate- ro prodajam že nad 20 let, kakor Alpen tinktura, proti izpadanju in za rast mož-kih in ženskih las. Bruslin tinktura zo- polnoma odstrani prahute in drugo nečistost na glavi, mozolce, pege in druge izpuščaje na koži, srbečico, li-šaje, rane, opekline, bule, turve, kras- te, kurja očesa, bradavice. V zalogi imam tudi prašek za potne noge itd. Pišite takoj po cenik, ga pošljem za- stonj. Vsaka družina bi morala imeti moj brezplačni cenik za svojo lastno korist.

Jacob Wahčič, 1436 E. 95th St. Cleve-land, O. near Superior and Wade Park Ave.

Ustanovljeno 1. 1912.

A. C. ALLYN & Company

71 WEST MONROE ST. CHICAGO, ILL.

Prodaja mestne, okrajne, distriktne in druge bonde.

Nalaganje denarja v bonde je zelo priporočljivo bratskim organizacijam in društvom ker donajajo več obresti kot na bankah.

Pišite nam za pojasnila.

K. S. K. Jednota je pri nas kupila že veliko bondev v splošno zadovoljnost.

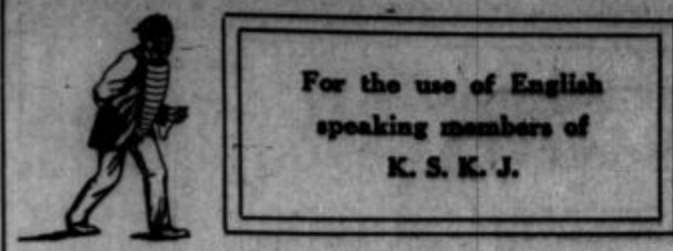

Slovensko stavbinsko podjetje se priporoča Sloven- cem in Hrvatom. Delamo hiše po najnovejšem slogu kakor kdo želi. Vprašajte nas za načrte in cene. Svoji k svojim

M. C. Gregory Bros.

1222 N. Broadway St. Joliet, Ill.

Telefon 3343

For the use of English speaking members of K. S. K. J.

OUR PAGE

Edited by Stanley P. Zupan. Address: 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Official notices, Sporting and Social news and other features

To the Readers of Our Page.

You have my best wishes for a joyous Easter, blessed with happiness and contentment.
Stanley P. Zupan.

EASTER

The Easter season is one of more than usual sacredness to the adherents of Christian religion. Easter marks the close of the Lenten season, the period of self-denial. It recalls the recorded events accompanying the resurrection of Jesus Christ.

It is in keeping with the spiritual needs and demands of the Easter season that a call to prayer has been issued by the churches in order to aid in overcoming the national hatreds and bring greater security and peace to the world.

The time has passed when men may scoff at the effectiveness of prayer in the national and individual life and at the same time maintain a reputation for sound judgment.

All the sin and injustice in the world is the result of selfishness in the hearts of men. No individual can enter sincerely into the practice of prayer without the surrender of the mind and disposition that would prompt the doing of things that would work harm in the lives of others.

Prayer as it is revealed in the Holy Scriptures, makes for a serenity of mind, and a fixedness of purpose to do righteously that cannot be easily destroyed by the ordinary experiences of life. The most outstanding men and women in history have practiced prayer for themselves and for the interests to which they gave themselves.

Easter is a feast and a fact; or it might better be said it is a feast because it is a fact. The Resurrection is a historical event substantiated by credible witnesses. Four unbiased historians set it down in language that admits of no doubt. The other writers of the New Testament take it as the cornerstone of their preaching. To all of them it is the very substance of Christianity. Christ died and He arose again. As surely as He lived so surely did He die, and as surely did He rise on the third day. Nor was the stupendous fact attested by the twelve alone, but by many others whose evidence is cited to put it beyond dispute. Such a factor was the Resurrection in the economy of Christianity that it might appear that the sole reason for the selection of the Apostles was the fact that they were to be witnesses of the Resurrection in Judea, and in the whole world. In the minds of those who narrate the rising of Christ from the dead, there were no doubtful shades of meaning that might lead to an interpretation other than the physical fact. The finer distinctions, that came in late times, had no place for those who accepted the crowning miracle of Christ's life and death. St. Paul well says that if there be no Resurrection, there can be no Christianity, and that his preaching would be useless, unless backed up by the open and empty tomb. How in the face of overwhelming evidence there are those who would strive to bend fact to fancy, so as to come to terms with what they deem science, is a mystery that has its solution in cowardly surrender.

We pin our faith to the plain and unadorned sentences of the Creed, "Suffered under Pontius Pilate, crucified, died and was buried. The third day He arose again."

HOLY WEEK

Earth's convulsive pang bore awful witness to man's arch crime when Good Friday's Victim agonized for three hours on the fateful wood. To supply the emotions of hardened man who unmoved and unashamed because that day a Deicide — title as unique as abhorrent — inanimate nature shuddered. The dead walked the earth as if to shame the living. Temple's rent veil uncovered the hypocrisy of false leaders who slew the Shepherd in pretended aid of the flock.

In mournful recollection, the Church keeps holy and sacred each year these hallowed memories that her children may gaze with eyes of faith and reverence on the scenes of their redemption.

Palms blessed on the first day of the Holy Week brings vividly before our mind the royal acclamations that greeted the Savior as he rode toward Jerusalem. Grateful hearts cried out their thanks for the advent of their King, grateful hearts that had not yet been virus — shot by insane jealousies of treacherous chieftains of Israel.

Repositories resplendent in lights and flowers hide the Sacramental Saviour on the anniversary of His institution of that great miracle of His love, the Blessed Sacrament. The tender affections of devoted children make beautiful the House of the Lord, because His presence is emphasized in particular manner on Holy Thursday. Faith impels the faithful to fill their churches for a day of silent, loving adoration.

Early on Good Friday morning the ruddy glow of sanctuary lamp is deadened; opened tabernacle doors proclaim the absence of the Guest Divine. With desolation is the world made desolate, and the Church's Friday ritual speaks of death and sorrow, and suffering. Alone exposed to view is the Cross with nail-pierced, thorn-crowned figure. All else is excluded from sight for Friday meditation save only the bruised and broken form of Him and lesser thoughts must be crowded from the mind.

To render more startling the conception of the death of Christ His real presence is withdrawn from the churches. The swinging tabernacle door speaks of His going; it speaks of the nothingness of religious life if the great central figure of religion Christ be absent. Stripped of ornament, the orphaned Church awaits the return of its Lord and Master with the alleluias of the Resurrection Mass.

Holy Week is pre-eminently a week of prayer and medita-

The Date of Easter

This is one of the most remarkable problems in all history. The Easter festival as now celebrated was not held during early centuries of the Christian era. The first Christians being mostly recruited from the Jewish race, at first made no change of their ancient Pass-over.

But by the end of the first century Gentiles became Christians from the religion of the Greeks, Syrians and Romans. They wanted to substitute Jesus for the paschal lamb of ancient Israel.

Then the world-famous contention arose and existed during centuries regarding the times of celebration. Those of Jewish descent held that the death of Jesus would be the date of ending the paschal fast, always from exodus from Egypt, on the fourteenth day of the moon in the evening. This basing time on the changes of the moon had the astronomical effect that Easter may occur on any day of the week.

But the Christians from the Gentiles wanted it forever on the first day of the week, Sunday.

The difference became acute. Thus the Friday preceding would be observed as the date of the crucifixion, without paying any attention to the day of the month, the fast continuing until noon Saturday. That is, one wished to observe the day of the week, the other of the month. The great point of this noted controversy was that of observing or not the fourteenth day of the moon, in the Hebrew month Nisan, their new year, our March. The trouble was caused by the irregularities of the time of full moon in reference to the year.

The Hebrew sacred year begins as ours ought to, at times of vernal equinox, the instant when the center of the sun crosses the plane of the earth's equator coming north. But wide variations occur at ways in times of full moon. Troubles increased until the council of Nice A. D. 325. Not being able to predict, the council left this job to the astronomers of Alexandria. They could not predict accurately, since lunar tables now based on mathematics, had not been worked out. Thus in A. D. 387 they held Easter in Gaul on March 21, in Italy April 18 and in Egypt 25.

An entire page of this paper would be required to detail, but finally this rule we adopted: Easter shall be the first Sunday after the fourteenth day of the moon which happens on or next March 21st.

Thus Easter will occur on March 23, A. D. 2008, 2160, 2228, 2380, and on April 23rd, 2000, 2079. A month's difference. It will fall on April 1, 1934, 1956, 2018.

But to compute these, able mathematicians have had to toil during centuries to determine accurately the positions of our moon.

BIGGEST AND BEST SPORT DANCE APRIL 23RD, NATIONAL HOME, ST. CLAIR AVENUE. ADMISSION TICKETS ON SALE AT KUSH-LAN'S STORE IN S. N. D.

tion. With the emotional scenes of Christ's Passion and Death before him man learns the dread cost of sin and the dire penalty that an exacting God demands from the transgressors of His law. It is a week whose wondrous ceremonies should bring us nearer to the knowledge of the service of God.

What the Tenebrae Service Means

Holy Week Services and Their Significance to Us

The prayers and chants sung by the choir on the evenings of Wednesday, Thursday and Friday of Holy Week are called Tenebrae. The Church thereby expresses her grief over the passion and death of our Saviour and over the sins which were the cause thereof, in order to move the sinner to return to God. The service is held at night, in memory of the evening when Christ, like a murderer, was taken prisoner, and of the darkness which lasted three hours at His Crucifixion. Also of the spiritual darkness, confusion and grief which prevailed in the minds of His disciples during our Saviour's passion, and the darkness which overspread mankind while Jesus was suffering for them.

The twelve lights on the triangular candlestick signify the twelve Apostles, and the extinguishing of them is to represent how, one after another, they deserted Jesus. The putting out of all the lights reminds us of the darkness which prevailed upon the earth at the death of Jesus, of the blindness of the Jews and of the gradual extinguishment of belief in Him.

The last light, which is hidden for a while and then brought forth again when all is ended, signifies Christ, whose body was buried in the grave, from which He arose by His own power, and thereby showed Himself more clearly than before to be the Light of the World.

The noise made at the end of the Tenebrae while the last light is hidden signifies the earthquake at the time of the death of Jesus.

FROM NEAR AND FAR

Forest City, Pa.
In one of the recent issues of the "Glasilo" I read the letter of Rudolph Krasovec of Bethlehem, formerly of Forest City, and who is as yet a member of our St. Joseph's Lodge, No. 12, and as President of that lodge I heartily commend him for the interest he maintains for his hometown and the K. S. K. J. to which he belongs. May he continue ever so.

As there has been no other news from this section, I decided that it is about time that we swung in line. We have at last formed an athletic club to be known as the K. S. K. J. A. C. of Forest City, whose object is to promote athletics, such as baseball, basketball, football and all other sports possible, and in this way help strengthen our K. S. K. J.'s future, not only in a moral and material way, but also in a physical way. We have at this time organized a baseball team, and while the personnel of the team is not as yet selected, we have secured membership in one of the third-class leagues as a beginner.

We may not be able to compete against the leading contenders of the K. S. K. J. this

year or next, but you may rest assured that in the future our boys will be the makings of a real pennant winner to which we all look forward with pleasure. Mr. Joseph Baber has been elected field manager of the team and it remains with him to begin to develop a team with the goodly number of promising youngsters he has on hand.

As business manager and chairman of the club I will do all in my power to help them along little as my ability may be.

Attention was called recently by Mr. Joseph J. Grimsic, Captain of St. Mary's Nine of Waukegan, to a statement in the "Glasilo," which was worded to the effect that a certain community in Ohio was the only active group while the rest are all asleep, and his reply was a reference to an old saying, "They who start slow, gain speed when they get started and at the end are in the front of the field."

I agree with Mr. Grimsic. While we are not favored with the number of diamonds as those in the larger cities, still we are fortunate in securing the use of the diamond used by the first-class team.

At this moment I wish to thank all those grand officers and other members of the K. S. K. J. thru whose efforts the introduction of the promotion of the sports became possible in this fraternal union, the K. S. K. J. Also I wish to thank our local supreme officer Mr. John Dutchman who assisted in the formation of our club and for his kind donation.

I now ask the cooperation of every member of this club to assist the officers in every way possible to further the work we have started and not let the club die for lack of enthusiasm. Do all you can to secure new members for the K. S. K. J. and our club. Get out and boost. It is your home as well as mine.

Now, boys, once more, let's all pull together and watch results. I must now thank the editor for the space he has allowed me in the publication of this letter.

John Cherne Jr., President,
K. S. K. J. Athletic Club of Forest City, Pa.

Pueblo, Colo.

Hello fellow readers, here I am again to let you know what we have accomplished during the past week. A membership committee of about twenty members was drawn up at our last meeting which was held on last Wednesday evening. At this meeting a general program was outlined for this coming summer.

The main purpose of this special committee is to carry on a membership drive in which of course, all members are to participate, and do all in their power to promote this program. A similar drive was held last year, with much success. It is expected that this years drive will swell the original membership by at least three hundred.

A very good example was set by our members last Sunday at St. Mary's Church, in performing our Easter duties in a body. At our last meeting a motion was made that all members are obliged to make their Easter duties, and restrictions made to this effect, that if a member does not conform with the regulation, he will suffer the consequences.

Sports to Offer Fun.

Joint meeting and party to bring Clevelanders together.

The St. Joseph Sports of Collinwood, O., are about to carry out a new program, namely, to entertain ALL the young members of the Cleveland lodges at the Sports' expense.

This little party will take place Easter Monday, April 18, at the Collinwood Slovenian Home on Holmes Ave. Previous to the frivolity, there will be a short meeting of about thirty minutes, to make plans that will help make this the best season yet, and at the same time to help make Cleveland be the outstanding community in social and athletic affairs of the K. S. K. J.

The young people of Cleveland are all expected to attend. Cleveland means Newburg, Nottingham, Collinwood, St. Clair Ave. community, West Park etc. All baseball men and those interested in the sport in any way are urged to attend.

Fellows, bring the girls up; girls, come up alone, or bring the boys with you. Refreshments will be served. No admission; not much meeting, but a grand and glorious mixer with dancing as the final touch. Good music will be on hand. Give the Sports the chance to entertain you. Don't forget the date, and be there.

The Sports team will hold practice Wednesday, April 13, at 6 o'clock at the New York Central diamond. All men be on hand. Manager J. Omerza is now ready to book games, and any team wishing to mix with the Sports is asked to communicate with Our Page, or with Mr. Omerza, 15500 Daniel Ave., Cleveland, O.

Calendar
St. Joseph Sports, Cleveland, O.

Meetings are held the first Tuesday and third Monday of every month, at the Slovenian Home on Holmes Ave. Officers are: J. Somrak, 17912 Hillgrove Ave., chairman; Marie Verhotz, Secretary, 15218 Holmes Ave.; F. Oberstar, Treasurer, 14719 Saranac Rd.

Well here we are talking more baseball. Last week every member of our team helped clean our baseball grounds. Now that this undertaking was successfully carried out, everyone is trying to put his best efforts towards making this a better and bigger year of baseball. Arrangements with various managers have been made, and games have been booked. A good workout was held for all members interested in turning out for this coming season. A crew of about thirty men turned out; not so bad is it? A pretty good sized handful to select your players from.

The encouraged manager called the players together and gave them an encouraging talk. His talk was concise and very interesting, imprinting on all the boys a feeling of satisfaction. They were more than pleased with the talk as they all walked away with a smile.

The first meeting of the month was held last Sunday morning. General procedure was in order; collection of dues, general discussion, and adjournment at 12 o'clock sharp, sounds like dinner time.

Fraternalty yours,
Peter Culig Jr.,
St. Joseph's, No. 7.

Short Biographical Sketches

of Missionaries who have labored amongst the Indians of the Northwest.

REV. OTTO SKOLLA, O.S.F.
St. Obs.

The happy mother holds a smiling baby on her lap whom she is lovingly caressing. The Indians used to look a great deal at this picture, which made a deep impression on their minds and induced 260 of them to take the temperance pledge; eighty took it for life and kept it faithfully.

Although a man of great sanctity, Father Skolla, nevertheless, became the victim of vile slanders. Some malevolent, superstitious Indians used to lurk about his poor, little shanty, watching through the holes and cracks in the walls everything he was doing inside. He kept a cat and would, for a pastime, play with it, as he was staying all alone and had no one with whom to converse. He would then talk to the cat, and the Indian spies outside hearing him, but seeing nobody with him in the room, were convinced that he was talking to ghost. In a similar manner, when they saw him play chess alone, as it is said he did at times, they imagined, perhaps, that the figures on the chess board were bad spirits, with whom the Father had intercourse, or that the white figures represented the whites and the dark colored ones the Indians; and their mutual struggle of the two races for the mastery of the land.

Moreover, they saw him sometimes in the evening walking in the grave yard or entering the church to pray. It is said that he spent much of his leisure time praying in the church. This pious custom give rise to a most horrible calumny. He was charged with opening the graves at night and taking out the hearts of newly buried corpses to make out of them "bad medicine" for injuring people.

This charge was supported by an old pagan Chippewa, who was on a visit with the Menominees. This Indian knew Father Skolla and came one day to see him. Father Skolla had a box in which he used to put his things. The Chippewa sat on the box, and, tapping on it with his hand, said to his companions:

"This box contains a piece of dry flesh which the priest has taken from the body of a dead person to use it as bad medicine."

This calumnious and stupid story was repeated all over the reservation and believed by many Indians, especially pagans. One day a young person was buried and the miserable charge was made again. So strong was the sentiment against the priest that some demanded that the corpse be exhumed and examined. Father Skolla was informed of this. He mildly said: "You can do as you please, but by doing so you will only hurt yourselves."

(To be continued)

Notice

Due to the Easter edition of Our Page, necessitating much of the space to be used for the publication of matter due to the solemnity of the Holy days, the usual weekly Babbles are omitted. The column will again appear in the next edition.

HANKA

Luziško-srbska povest

(Nadaljevanje)

"To je bilo vendar čisto kaj drugega. Bodi pameten, Martin! Mar misliš, da mi bo lahko oditi od tebe in te dobre družine, v kateri sem polnih pet let živel kakor domača hči? Ko sem odpovedala, je bila gospa kakor iz uma in je jokala z menoj vred, toda..."

"Svojo službo si torej že odpovedala?" ji je segel mladi fant presenečen v besedo. Žila mu je bila na čelu ježno nabrekli.

"Mar mi je preostalo kaj drugega?" ga je zavrnila Hanka in solze so jo polile. "Tudi moja gospoda pravi, da ima gospod pištov prav in da je moja dolžnost kot zadnjega, edinega otroka, podpirati onemoglo staršice, dokler sem še prosta..."

In potem... dekle je oklenilo z obeh rokama desnico svojega zaročnika, ki se je pa branil, in je pogledala z nežno prosečim smehljajem v njegove temne oči, "potem... ako boš le hotel, Martin, nama tudi ne bo treba, da bi zapustila staršice... mislim... prevzel boš naše posestvo in potem..."

Namah je oprostil Martin svojo roko; z nasmehljivim glasom in ježno zardelim obrazom je dejal: "Tu jo imaš! Kako lepo smo si stvar že uredili! Samo škoda, da si napravila račun brez krčmarja. Postanem naj navaden kmet in odvisen od milosti svojega tasta? Najlepša hvala! Ko slečem cesarsko suknjo... o Mihaelovem se konča moj čas... postanem železničar! Dobil bom nato kmalu zadosten zaslužek, da bom mogel preživeti ženo. Toda povem ti" — v njegovem sicer ne grdem obrazu se je pokazal oduren izraz oholosti in trdote — "to ne boš ti, ako greš proti moji volji v Kruševac in postaneš zopet srbska. Kot nameščenelec bom vzel za ženo samo Nemko, ki mora biti tudi v obleki fina gospa."

Hanka je zardela in koj spet prebledela. Odgovorila ni takoj, ko je Martin umolknil, in morala je o pomenu teh besedi šele premišljevat, če je pač prav slišala. Slednjič je jeknila hripavo, kakor da ji je glas odpovedal službo: "Se ne šališ? Ali tudi res tako misliš kakor govoriš?"

"Ako le hočeš še enkrat slišati... da, zares!" je odgovoril Martin uporno in prežek pogled mu je sinil iz globokoležjih, razžarjenih oči. "Zato si stvar premisli! Doma pač tudi ne bo ravno tako hudo; tvoji stari lahko vzamejo za dekle kakšno pridno dekle, pa bo že šlo. Moraš tudi sama sprevideti, Hanka, da ne sodiš več v srbsko gnezdo s svojo dolgo, lepo obleko. To pa ti povem še enkrat: Ako bi te muha prijel, da bi spet oblekla kratko kmetisko krilo, je med nama enkrat za vselej konec; kmetice ne bom jemal za ženo!"

"Potem je pa bolje, da napraviva konec takoj!" se je utrgalo kratko, hripavo s Hankinih ustnic. Visokovzravnan, da se je zdela skoro večja ko njen zaročenelec, je stala pred njim. Komaj da je ježno svetlikanje širokoodprtih, modrih oči izdajalo vihar, ki je divjal v njeni notranjosti; drugače se je pa zdela mirna, mrzla, kakor gluh zvok njenega glasu.

"Pravzaprav nimam v mislih, je nadaljevala Hanka, "opustiti nemško obleko... k temu me tudi nihče ne sme siliti; toda nekaj se mi je zjasnilo: da midva ne sodiva skupaj. Ako me s tako lahkotno zapuščaš, tvoja ljubezen ne more biti prav dragocena. Da,

prilčno priganjal Matevž svoja konjiča; sicer pa ni bilo glasu, ki bi motil jutranjo tišino. Beseda se je le poredkoma oglasila. Vsakemu vprašanju in v začetku jih je mnogo sillo na ustnice mlademu dekletu —

(Dalle prihodnjik)

SEMENA

V zalogi imam najboljša poljska, vrtna in cvetlična semena.

Pišite takoj po brezplačni semenski cenik.

Blago pošiljam poštne prosto.

MATH PEZDIR

Box 772, City Hall Sta.

New York, N. Y.

Zaustavite prehlad predno je prepozno.

Red Cross obliž hitro pomaga

Nevarno je pustiti prehladu, da gre svojo pot. Kaj lahko se razvija influenza ali pljučica. Če ste prehlajeni ali če mislite, da boste, takoj na delo! Kupite zanesljiv in hitro delujoč Johnson's Red Cross obliž kot naveden obliž ter ni presojen. V obliki eldice, da se prilaga. Skoro takoj pomaga — greje, pomiri, ščiti, — pomaga prebavi ter uredi cirkulacijo. Lekarnarja zagotovo vprašajte za Johnson's Red Cross obliž z rdečim flanelnim ozadjem. — Adv't.

Telefon urada: 749

Telefon stanovanja: 4377

WEESSE PRINTING CO.

1 JEFFERSON ST., JOLIET, ILL.

3. nadstropje, pri mostu

Julius C. Weesse, poslovođa

Tiskarna in izdelovalnica štampilj iz kavičnika. Tiskamo v vseh jezikih.

USTAVITE! USTAVITE!

Dosti neprijetnosti v življenju bi se lahko ustavilo, ako bi se dajalo več pozornosti v mladosti. Tudi nekateri zakoni niso srečni, ker niso stariši pazili na otroke ko so močili postelje. Ta grda navada se je spremenila sedaj v bolezen. Koliko sitnosti povzroča. Ako so vam vaši otroci v resnici mar, odpravite že sedaj to grdo navado, da ne bodo močili postelje; rabite sloveči INURIN, s tem si prihranite tudi stroške pri pravnju. To zdravilo se priporoča vstopod. Celotno zdraviljenje za otroke v starosti 5 let velja \$5.00, za odrasle \$7.50, zavarovalnina zavrtka 25c več. Naroča se samo pri: Inurin Co. 145 Inuria Bldg. Box 963 Pittsburgh, Pa.

DOMAČA ZDRAVILA.

V zalogi imam jedline dišave. Knajpovo jedmenovo kavo in importirana zdravila, katere priporoča msgr. Knajp v knjigi

DOMAČI ZDRAVNIK

Pišite po brezplačni cenik, v katerem je nakratko popisana vsaka rastlina za kaj se rabi. V ceniku boste našli še mnogo drugih koristnih stvari.

MATH PEZDIR

Box 772, City Hall Sta.

New York, N. Y.

ITALIJANSKE HARMONIKE.

Izdelujemo in importiramo vsakolično vrsto ročnih

italijanskih harmonik. Ročnega dela, ki so najboljše na svetu. Jamčena deset let. Naše cene najnižje. Poisk na harmonike zaostaj našim kupecem. Pišite po brezplačni cenik.

RUATTA SERENELLI & CO.

1014 Blue Island Ave., Dept. 73, Chicago, Ill.

Mater, pazite na svoje otroke

Ali znate da povzročajo vašemu otroku glitne neznozne bolezni? Ali veste, da poire trakuja vašemu otroku vse redne snovi, katere bi moral on ohraniti? Ali veste da je na tisoče moč, čena in otrok ki trpijo vseh teg, ker se neupesno sdravijo sa kako drugo bolezni, med tem ko jih v resnici muči pošastna trakuja? Vi bi morali vodna skrbno gledati na svoje otroke, ako se pri njih pokaže tudi najmanjši simptom trakuje, ki je tako običajna bolezen, in ki se tako rada naseli v nežnih organih otroškega telesa. Ali vaš otrok dobro spi? Ali se otrok ponosi sbrudi? Ali stoka kadar spi? Ali joka kakor bi hotel uteti kake nesrečnosti? Ali se vedno preli v nos drepa? Ali morda pilje kakor odrasel človek? Ali je vedno utrujen da se sploh nerad igra s drugimi otroci? Ali je njegov obraz blede? Ali ima črne obrčke okrog oči. Ali je poreden, nemiren? Ali ima včasih napade? To so simptomi, na katere je treba vedno zelo paziti.

Tisoče moških, ženak in otrok se zdravi za tako drugo bolezen in sicer neupesno, dočim je njihova resnična bolezen polast — trakuja. Gotovo znamenje te pošasti so oddajanje njenih delov, morebitna pa izguba telesa v včasih izpohajenjem, pokriti jeziki, zgrga, bolečine v krstu, stegnih in nogah, omotica, glavobol, občutek omedlevice a praznim hodomem, veliki, temni kolobarji krog oči. Zeločas je težak in napreden. Človek tudi čuti, kot da se nekaj giblje do grlo? Bolnik ima rmenno kožo, izgublja na teči, ima slabo sapo, vedno pilja, je vedno otečen da se mu ne ljubi delati. Potat, ki včasih doseže dolžino 80 čvrtcev, povzroča bošastne napade. Če se spazli v spanju, lahko udari svojo krtev. Izmedite se takoj te pošasti! Dokler ne izpodkopate zdravlja. Laxton je tudi dober zdravilni material trakuje. Poljite \$10.48 na zdravlilo Laxtona. Napišite C. O. D. Prodaja ga samo Laxton Co., 145 Laxton Bldg., Box 963, Pittsburgh, Pa. Za zavarovanje svojega dodatka 25c posebej.

manjši simptom trakuje, ki je tako običajna bolezen, in ki se tako rada naseli v nežnih organih otroškega telesa. Ali vaš otrok dobro spi? Ali se otrok ponosi sbrudi? Ali stoka kadar spi? Ali joka kakor bi hotel uteti kake nesrečnosti? Ali se vedno preli v nos drepa? Ali morda pilje kakor odrasel človek? Ali je vedno utrujen da se sploh nerad igra s drugimi otroci? Ali je njegov obraz blede? Ali ima črne obrčke okrog oči. Ali je poreden, nemiren? Ali ima včasih napade? To so simptomi, na katere je treba vedno zelo paziti.

Tisoče moških, ženak in otrok se zdravi za tako drugo bolezen in sicer neupesno, dočim je njihova resnična bolezen polast — trakuja. Gotovo znamenje te pošasti so oddajanje njenih delov, morebitna pa izguba telesa v včasih izpohajenjem, pokriti jeziki, zgrga, bolečine v krstu, stegnih in nogah, omotica, glavobol, občutek omedlevice a praznim hodomem, veliki, temni kolobarji krog oči. Zeločas je težak in napreden. Človek tudi čuti, kot da se nekaj giblje do grlo? Bolnik ima rmenno kožo, izgublja na teči, ima slabo sapo, vedno pilja, je vedno otečen da se mu ne ljubi delati. Potat, ki včasih doseže dolžino 80 čvrtcev, povzroča bošastne napade. Če se spazli v spanju, lahko udari svojo krtev. Izmedite se takoj te pošasti! Dokler ne izpodkopate zdravlja. Laxton je tudi dober zdravilni material trakuje. Poljite \$10.48 na zdravlilo Laxtona. Napišite C. O. D. Prodaja ga samo Laxton Co., 145 Laxton Bldg., Box 963, Pittsburgh, Pa. Za zavarovanje svojega dodatka 25c posebej.

manjši simptom trakuje, ki je tako običajna bolezen, in ki se tako rada naseli v nežnih organih otroškega telesa. Ali vaš otrok dobro spi? Ali se otrok ponosi sbrudi? Ali stoka kadar spi? Ali joka kakor bi hotel uteti kake nesrečnosti? Ali se vedno preli v nos drepa? Ali morda pilje kakor odrasel človek? Ali je vedno utrujen da se sploh nerad igra s drugimi otroci? Ali je njegov obraz blede? Ali ima črne obrčke okrog oči. Ali je poreden, nemiren? Ali ima včasih napade? To so simptomi, na katere je treba vedno zelo paziti.

Tisoče moških, ženak in otrok se zdravi za tako drugo bolezen in sicer neupesno, dočim je njihova resnična bolezen polast — trakuja. Gotovo znamenje te pošasti so oddajanje njenih delov, morebitna pa izguba telesa v včasih izpohajenjem, pokriti jeziki, zgrga, bolečine v krstu, stegnih in nogah, omotica, glavobol, občutek omedlevice a praznim hodomem, veliki, temni kolobarji krog oči. Zeločas je težak in napreden. Človek tudi čuti, kot da se nekaj giblje do grlo? Bolnik ima rmenno kožo, izgublja na teči, ima slabo sapo, vedno pilja, je vedno otečen da se mu ne ljubi delati. Potat, ki včasih doseže dolžino 80 čvrtcev, povzroča bošastne napade. Če se spazli v spanju, lahko udari svojo krtev. Izmedite se takoj te pošasti! Dokler ne izpodkopate zdravlja. Laxton je tudi dober zdravilni material trakuje. Poljite \$10.48 na zdravlilo Laxtona. Napišite C. O. D. Prodaja ga samo Laxton Co., 145 Laxton Bldg., Box 963, Pittsburgh, Pa. Za zavarovanje svojega dodatka 25c posebej.

manjši simptom trakuje, ki je tako običajna bolezen, in ki se tako rada naseli v nežnih organih otroškega telesa. Ali vaš otrok dobro spi? Ali se otrok ponosi sbrudi? Ali stoka kadar spi? Ali joka kakor bi hotel uteti kake nesrečnosti? Ali se vedno preli v nos drepa? Ali morda pilje kakor odrasel človek? Ali je vedno utrujen da se sploh nerad igra s drugimi otroci? Ali je njegov obraz blede? Ali ima črne obrčke okrog oči. Ali je poreden, nemiren? Ali ima včasih napade? To so simptomi, na katere je treba vedno zelo paziti.

Tisoče moških, ženak in otrok se zdravi za tako drugo bolezen in sicer neupesno, dočim je njihova resnična bolezen polast — trakuja. Gotovo znamenje te pošasti so oddajanje njenih delov, morebitna pa izguba telesa v včasih izpohajenjem, pokriti jeziki, zgrga, bolečine v krstu, stegnih in nogah, omotica, glavobol, občutek omedlevice a praznim hodomem, veliki, temni kolobarji krog oči. Zeločas je težak in napreden. Človek tudi čuti, kot da se nekaj giblje do grlo? Bolnik ima rmenno kožo, izgublja na teči, ima slabo sapo, vedno pilja, je vedno otečen da se mu ne ljubi delati. Potat, ki včasih doseže dolžino 80 čvrtcev, povzroča bošastne napade. Če se spazli v spanju, lahko udari svojo krtev. Izmedite se takoj te pošasti! Dokler ne izpodkopate zdravlja. Laxton je tudi dober zdravilni material trakuje. Poljite \$10.48 na zdravlilo Laxtona. Napišite C. O. D. Prodaja ga samo Laxton Co., 145 Laxton Bldg., Box 963, Pittsburgh, Pa. Za zavarovanje svojega dodatka 25c posebej.

manjši simptom trakuje, ki je tako običajna bolezen, in ki se tako rada naseli v nežnih organih otroškega telesa. Ali vaš otrok dobro spi? Ali se otrok ponosi sbrudi? Ali stoka kadar spi? Ali joka kakor bi hotel uteti kake nesrečnosti? Ali se vedno preli v nos drepa? Ali morda pilje kakor odrasel človek? Ali je vedno utrujen da se sploh nerad igra s drugimi otroci? Ali je njegov obraz blede? Ali ima črne obrčke okrog oči. Ali je poreden, nemiren? Ali ima včasih napade? To so simptomi, na katere je treba vedno zelo paziti.

Tisoče moških, ženak in otrok se zdravi za tako drugo bolezen in sicer neupesno, dočim je njihova resnična bolezen polast — trakuja. Gotovo znamenje te pošasti so oddajanje njenih delov, morebitna pa izguba telesa v včasih izpohajenjem, pokriti jeziki, zgrga, bolečine v krstu, stegnih in nogah, omotica, glavobol, občutek omedlevice a praznim hodomem, veliki, temni kolobarji krog oči. Zeločas je težak in napreden. Človek tudi čuti, kot da se nekaj giblje do grlo? Bolnik ima rmenno kožo, izgublja na teči, ima slabo sapo, vedno pilja, je vedno otečen da se mu ne ljubi delati. Potat, ki včasih doseže dolžino 80 čvrtcev, povzroča bošastne napade. Če se spazli v spanju, lahko udari svojo krtev. Izmedite se takoj te pošasti! Dokler ne izpodkopate zdravlja. Laxton je tudi dober zdravilni material trakuje. Poljite \$10.48 na zdravlilo Laxtona. Napišite C. O. D. Prodaja ga samo Laxton Co., 145 Laxton Bldg., Box 963, Pittsburgh, Pa. Za zavarovanje svojega dodatka 25c posebej.

manjši simptom trakuje, ki je tako običajna bolezen, in ki se tako rada naseli v nežnih organih otroškega telesa. Ali vaš otrok dobro spi? Ali se otrok ponosi sbrudi? Ali stoka kadar spi? Ali joka kakor bi hotel uteti kake nesrečnosti? Ali se vedno preli v nos drepa? Ali morda pilje kakor odrasel človek? Ali je vedno utrujen da se sploh nerad igra s drugimi otroci? Ali je njegov obraz blede? Ali ima črne obrčke okrog oči. Ali je poreden, nemiren? Ali ima včasih napade? To so simptomi, na katere je treba vedno zelo paziti.

Glavnemu odboru K. S. K. Jednote, vsem društvenim uradnikom ter članstvu širom Amerike

ČASTITAMO

na krasnem napredku, ki ga je imela K. S. K. Jednota tekom zadnjih mesecev ter

VOŠČIMO

vsem skupaj zdrave in vesele VELIKONOČNE PRAZNIKE!

"Ameriška Domovina"

Slovenska unijska tiskarna

6117 St. Clair Ave.

CLEVELAND, OHIO

V RESNICI LEPA POSTREŽBA. USLUŽLJIVO SODELOVANJE KORISTNA PRIKLADNOST

VSE TO SE VAM NUDI IN VSE TO VAM JE NA RAZPOLAGO AKO IZVRŠUJETE IN POVERITE SVOJE BANČNO POSLOVANJE TEJ DOMAČI BANKI

KO POSILJATE DENAR V STARO DOMOVINO, OBRNITE SE NA NAS. MI POSILJAMO DENAR V VSE KRAJE SVETA

JOLIET TRUST & SAVINGS BANK

114 N. CHICAGO ST.

BARBERJEVO POSLOPJE POLEG PRINCESS GLEDALIŠCA

NAŠA BANKA JE POD

VLADNIM in DRŽAVNIM NADZORSTVOM

NAJSTAREJŠA BANKA V WILL OKRAJU

ANTON ANŽLOVAR

6202 St. Clair Ave.

CLEVELAND, OHIO

Trgovina z modno obleko za ženske, deklice in otroke. Velika zaloga spomladanskih oblek in klobukov za ženske in deklice.

Zelim prav vesele in blagoslovljene velikonočne praznike vsem cenjenim odjemalcem!

Harmonike.

Kdor želi imeti v resnici dobro in zanesljivo harmoniko, naj se obrne brez skrbi name, ker izdelujem kranjske, nemške in kromatične harmonike po našem okusu.

Pišite po cenik.

Se priporočam

ANTON MERVAR

6921 St. Clair Ave.

CLEVELAND, OHIO.

Naše zveze s staro domovino

v vseh denarnih zadevah so neprekosljive. Vi živite lahko kjerkoli širom Zruženih Držav in vendar je vam mogoče poslati denar v stari kraj potom naše banke prav tako točno in zanesljivo kot da bi prišli sami osebo na banko.

NABE CENE SO PO DNEV. NEM KURZU podvržene spremembi, toda zmerne in poštevane. Denar pošljemo kot zahtevano ali v dolarjih ali pa v dinarjih po denarnih naznilih, plačljivih po starekrajaki pošti ali pa v čekih (draftu); plačljivih po tamošnjih bankah.

POSKUSITE NASO DENARNO POŠILJATEV in prepričani bodite, da boste zadovoljni. Pišite nam ali pa pridite sami poizvedeti dnevene cene in jih potem primerjajte z onimi, ki jih dobite drugje. Naše pošiljave bodo dosegle vaše ljudi naj hitreje v kaki zakotni goraki vasi ali pa v največjem mestu, v kolikor najkrajšem času mogoče. Vsi naši bančni posli so podvrženi nadzorstvu zvezne vlade. Kapital in rezervni sklad naše banke presega svoto \$740.000 kar je znak varnosti za vaš denar.

JOLIET NATIONAL BANK

CHICAGO IN CLINTON ST.

JOLIET, ILL.

Wm. Redmond, preds

Chas. G. Pearce, kasir

Joseph Dundas, pomoč kasir

FIRST NATIONAL BANK

Established 1857

ALI POSILJATE DENAR V EVROPO?

Če je temu tako, potem se vam izplača, da se zglasite in obrnete na našo banko. Mi smo v bančnem poslovanju že SE-

DEMDESET LET. Največ tega časa smo posvečali kot POSEBNOST pri pošiljanju denarja v razne kraje Evrope.

Ker smo v zvezi s svetovno znanimi denarnimi zavodi; nam je mogoče, da vam nudimo NAJNIZJO CENO PRI DENARNIH POSILJATVAH. Zglasite se torej v naši banki.

Najstarejša in največja banka v Jolietu.

THE OLDEST and LARGEST BANK in JOLIET

F. KERŽE,

1142 Dallas Rd., N. E.

CLEVELAND, O.

K. S. K. J. Društvom:

Kadar naročate zastave, regalije in drugo, pazite na moje ime in naslov, če hočete dobiti najboljšo blago za najnižje cene.

Narčiti in vsoci KANTONJI

ANTON ZBAŠNIK

Slovenski Javni Notar

4905 Butler Street,

Pittsburgh, Pa.

Izdeluje pooblastila, kupne pogodbe, pobotnice vsake vrste, oporoke in vse druge v notarski posel spadajoče dokumente, bodisi za Ameriko ali stari kraj. Pišite ali pridite osebno.

Frank Zakrajšek

Slovenski Pogrebnik

1105 Nortwood Rd.

Cleveland, Ohio

Randolph 4983